DIOCESAN BULLETIN

A PUBLICATION OFTHE KANDANAD EAST DIOCESE OF THE MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 22 No. 7, 2011 July 15

എഡിറ്റോറിയൽ

ആരാധന

മധ്യയൂറോപ്പിലെ ഒരു ചെറിയ രാജ്യമാണ് ആസ്ട്രിയ. അവിടെയുള്ള ഒരു സന്യാസാശ്രമം. ആ റേഴ് സന്യാസിമാരേ അതിൽ അന്തേവാസികളായുള്ളൂ. അധികസമയവും അവർ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവുമായി ചെലവഴിക്കുന്നു. ബാക്കി സമയം കൃഷിയും ആടുമാടു വളർത്തലുമാണ്. സമീപത്തുള്ള വീടുകൾ സന്ദർശിച്ച് വിഷമത അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക്വേി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചില്ലറ സഹായങ്ങൾ നൽകി അവ രെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ അനാകർഷകത്വം കൊാകാം പതിറ്റാുകളായി പുതിയ അംഗങ്ങളൊ ന്നും അവിടെ ചേർന്നിട്ടില്ല. ഉള്ളവരെല്ലാം എഴുപത് കഴിഞ്ഞവർ. തൊണ്ണൂറിന്റെ പടിക്കലെത്തിയവരുമു്. ഒരു കാലത്ത് മനോഹരമായി പാടുകയും വയലിൻ വായിക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു അവർ. ഇന്ന് അതിനൊന്നും കഴിവില്ല. ശബ്ദം പതറിയതും വിറപൂ്തുമാണ്. പാടാനേ കഴിയുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ ആരാധനയിൽ അവർക്കുതന്നെ തൃപ്തി തോന്നുന്നില്ല. ദൈവം അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുക പോലും ഇല്ലെന്ന് അവർ ശങ്കിച്ചു. അവർക്ക് സങ്കടമായി. എന്താണൊരു പോംവഴി? അവർ ആലോചിച്ചു. ഒരെത്തുംപിടിയുമില്ല. ആ ഒരു നല്ല ആരാധനയ്ക്കായി അവരുടെ ഹൃദയം കൊതിച്ചു. എന്തുചെയ്യും?

ഒടുവിൽ അവർക്കൊരു ആശയം തോന്നി. അടുത്തുള്ള പട്ടണത്തിൽ ഒരു നല്ല ഗായകനു്. നല്ലപോലെ വയലിൻ വായിക്കുകയും ചെയ്യും. അയാളെ ആരാധനയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുക. അല്പം പണച്ചെലവു വന്നാലും അതുവേണം അവർ തീരുമാനമെടുത്തു.

ഒരുക്കമായി. ഒരു തെളിഞ്ഞ സന്ധ്യ. പാൽക്കടൽ പോലെ പൂനിലാവ്. മാനത്ത് നക്ഷത്രങ്ങൾ മുല്ലപ്പൂക്കൾ വിതറി. ഗായകനെത്തി. സന്യാസിമാർ അയാളെ ആദരപൂർവ്വം ചാപ്പലിലേയ്ക്ക് ആനയിച്ചു.

ആ വൃദ്ധസന്യാസിമാർ ശ്വാസമടക്കി, കാതോർത്ത് നിന്നു. ആബട്ട് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് തുടക്കമിട്ടു. തുടർന്ന് കേട്ടത് ശ്രുതിമധുരമായ സംഗീതം. അതിന്റെ മാസ്മരികതയിൽ സർവ്വം കുളിർകോരി. പള്ളിയകം സംഗീതസാന്ദ്രമായി. സന്യാസിമാർ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചു. ഒരു മണിക്കൂർ ഏതാനും മിനിട്ടുകളായി അവർക്ക്തോന്നി. ഹാ! എത്രനാളുകളായി ഇതുപോലൊരു ആരാധന ഇവിടെ നടന്നിട്ട്. ദൈവം ഇതിൽ പ്രസാദിക്കാതിരിക്കില്ല. പാട്ടുകാരനെ അവർ സമ്മാനങ്ങളോടെ യാത്രയാക്കി.

മുമ്പൊരിക്കലും തോന്നാത്ത സംതൃപ്തിയോടെയാണ് സന്യാസിമാർ അന്ന് ഉറങ്ങാൻ കിടന്നത്. നേർത്ത ഉറക്കത്തിൽ ഒരു മാലാഖ ആബട്ടിന് പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു. “ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തിയില്ലല്ലോ!” ആബട്ട് ഞെട്ടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം മുട്ടിന്മേൽ വീണ് വിശദീകരണം ആരംഭിക്കും മുമ്പേ ദൈവദൂതൻ അപ്രത്യക്ഷനായിരുന്നു!

അനുഗൃഹീതനായ ആ ഗായകന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ആരാധന ദൈവസമക്ഷം എത്താത്തതെന്താണ്? ശബ്ദമാധുര്യവും താളക്കൊഴുപ്പും ആലാപന ചാരുതയുമൊന്നും ദൈവത്തിനിഷ്ടമല്ലേ? പുഷ്പരാജിയുടെ വർണ്ണ, സൗരഭ്യങ്ങളും സന്ധ്യാംബരത്തിന്റെ ചായക്കൂട്ടും, പർവ്വതശൃംഗങ്ങളുടെ ഗാംഭീര്യവും, ആഴക്കടലിന്റെ അപാരതയും, ജീവലോകത്തിന്റെ വൈവിധ്യവുമെല്ലാം സമന്വയിപ്പിച്ച് ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തെ അണിയിച്ചൊരുക്കിയ വിശ്വൈക കലാകാരന് സംഗീതസാന്ദ്രമായ ആരാധന സ്വീകാര്യമായില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാനാവുമോ?

പിന്നെ എന്താണിവിടെ സംഭവിച്ചത്? അവിടെ നടന്ന ആ ആരാധനയുടെ സമയമത്രയും തന്റെ പ്രകടനം എങ്ങനെ അങ്ങേയറ്റം മോടിയാക്കാമെന്നു മാത്രമാണ് ആ ഗായകൻ ചിന്തിച്ചത്. ആ മധുരസംഗീതത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യതയിൽ മതിമയങ്ങി നിൽക്കുകയായിരുന്നു ആ വൃദ്ധ സന്യാസികൾ. എന്തിന്, അവരുടെ മന ും ചിന്തയുമെല്ലാം പരിസരത്തിലൊതുങ്ങിനിന്നതേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രാർത്ഥന തിരുസന്നിധിയിൽ എത്താതിരുന്നത്. ആരാധനയിൽ സ്വരമാധുരിയും താളലയങ്ങളുമല്ല; മറിച്ച്, അർപ്പണവും, ആത്മാർത്ഥതയും, ദൈവസാന്നിധ്യ

EDITORIAL BOARD

President
H. G. Dr. Thomas Mar Athanasius
Metropolitan

Chief Editor
Fr. Abraham Karammel

Mg.Editor
Mr. P. J. Varghese

Associate Editor
Fr. Kochuparambil Geevarghese Ramban

Technical Adviser
Mr. George Paul

Members
Fr. Marydas Stephen
Fr. Alias Kuttiparichel
Fr. Shibu Kurian
Prof. Dr. M. P. Mathai
Mr. A. G. James
Mrs. Jiji Johnson

www.dioceseofkandanadeast.org

ഉള്ളടക്കം

പേജ്

എഡിറ്റോറിയൽ
ആരാധന... 1

മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം: ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യണം 3
ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

സഭാശുശ്രൂഷയിൽ ര് പതിറ്റാറുകൾ – 15 5
ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

മതം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുകതന്നെ വേണം... 9
എ. ജി. ജെയിംസ്, പാലക്കുഴ

സഭ: ഭ്രഷ്ടരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹം.......... 11
ഡോ. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്

Those who sabotaged the Peace Process of the

Malankara Syrian Church an Over View 14
ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്, മേൽമന

സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ജീവിതം വ്യർത്ഥം........... 18
കൊച്ചുപറമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ

ബോധവുമാണ് പ്രധാനം എന്നതാണ് ഈ കഥ നൽകുന്ന സന്ദേശം.

ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനക ളേയും നാമൊന്ന് വിലയിരുത്തേു. അവയൊക്കെ ദൈവസന്നിധിയിലെത്തുന്നുവോ? ഏകാഗ്രതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നില്ലെന്നതാണ് സത്യം. അതു നാം പരിശീലിക്കാറുമില്ല. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കിടയിൽ നമ്മുടെ മന ു പലപ്പോഴും വിക്കാരനുറങ്ങിയ കാളവി പോലെ നീങ്ങുകയാണ്. തട ങ്ങളുാകുമ്പോൾ കാള നിൽക്കുന്നതുപോലെ വിഘ്നങ്ങളിൽ തട്ടിമാത്രം. നമുക്കു സ്ഥലകാല ബോധവുമുാകും. ആരാധനയുടെ ശബ്ദഭംഗിയിലും മേളക്കൊഴുപ്പിലുമെല്ലാം നാം അമിതശ്രദ്ധരാകുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഏകാഗ്രത കുറയുകയും ദൈവസന്നിധിബോധം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പള്ളികളിലെ ഗായകസംഘങ്ങളുടെ കനത്ത പശ്ചാത്തലസംഗീതവും ശബ്ദപ്പൊലിമയും ആരാധനയെ മുക്കിക്കളയുകയും അതിന് ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ തട മാവുകയും ചെയ്യുന്നുന്നില്ലേ എന്ന് ചിന്തിക്കേു.

അതുകൊ് ആരാധനയിൽ സ്വരഭംഗിക്കും, സംഗീതത്തിനും, സാഹിത്യത്തിനും, അവതരണത്തിനുമൊന്നും സ്ഥാനമില്ലെന്നാണോ വാദം? ഒരിക്കലുമല്ല. അവയെല്ലാം ആവശ്യവും അഭികാമ്യവുമാണ്. എന്നാൽ അതൊന്നും കൃ ത്രിമവും പ്രകടനപരവുമാകരുത്. ആരാധന അഭിനയപരവും അസ്വാഭാവികമാകുമ്പോൾ പങ്കെടുക്കുന്നവരുടെ ഏകാഗ്രത അപഭ്രംശപ്പെടുന്നതിന് സാധ്യതയേറുന്നു. ചിലർ കണ്ഠക്കസർത്തുകൾ കൊ് ആരാധനയെ ഭക്തിസാന്ദ്രമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിൽ കൃത്രിമത്വമേറ്റി ഗുണപരത നഷ്ടമാക്കുകയാണ്. വിവാഹ, മരണാനന്തര ശുശ്രൂഷകൾക്കിടയിലെ ഛായാഗ്രഹണം അവയെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇന്ന് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആരാധനകൾ സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന ടെലിവിഷൻ ചാനലുകൾ പലതു്. നട്ടപ്പാതിരായ്ക്കും വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ ദിവ്യബലികൾ മാറിമാറി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആരാധനകൾ കലാരൂപങ്ങൾ പോലെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടേവയാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കലാരൂപങ്ങളുടെ സംപ്രേഷണം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത് പ്രേക്ഷകലോകത്തെയാണ്. എന്നാൽ ആരാധന ചെന്നെത്തേത് ദൈവസന്നിധിയിലാണ്. കലാകാരന് പ്രധാനം ആസ്വാദകരുടെ സംതൃപ്തിയാണെങ്കിൽ ആരാധകന് ഈശ്വരപ്രീതിയാണ്. അതുകൊ് കലാകാരൻ അഭിനയവും, അനുകരണവും, ശബ്ദനിയന്ത്രണവും, വാസനകളുമെല്ലാം കൈമുതലാക്കുമ്പോൾ ആരാധകൻ ആത്മാർത്ഥതയിലും, സത്യത്തിലും, സമർപ്പണത്തിലും, പശ്ചാത്താപത്തിലുമൊക്കെ ശരണം വയ്ക്കുന്നു. പ്രചാരണ ലക്ഷ്യത്തിനുപരി ആരാധന സംപ്രേഷണം കൊ് എന്തെങ്കിലും നേടാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ആരാധനയുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ലക്ഷ്യം പരസ്യമല്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ ആരാധനകളും പ്രാർത്ഥനകളും ഹൃദ

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കത്ത്

മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം: ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യണം

മുൻ സർക്കാർ ഇക്കഴിഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. അതിന് പല കാരണങ്ങൾ ഉാകാം. ഭരണത്തിന്റെ പരാജയമായി അവർ അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. സമുദായ ശക്തികളുടെ കൂട്ടുചേരലാണ് ഇതിനു കാരണമെന്നാണ് ഒരു കുപ ിടുത്തം. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പരാജയത്തിന് ഒരു ഹേതു അതിന്റെ വികലമായ വിദ്യാഭ്യാസനയമായിരുന്നു എന്നത് വസ്തുതയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച് ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ഒരു ദേശീയ നയമു്. നിയമങ്ങളും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നീ തിന്യായ സംവിധാനവും ഈ നാട്ടിലു്. ഇവയുടെ പരിധിയിൽ നിന്നാകണം ഒരു സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും. അതുകൊ് പരിധി വിട്ട പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾക്ക് നിയമപ്രാബല്യം നൽകുവാനായി നടത്തിയ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെടുകയാണുായത്. ഇതുകൂടാതെ തങ്ങളുടെ നയത്തോട് സഹകരിച്ചവർക്ക് അഴിമതി നടത്താൻ വഴിവിട്ട സൗകര്യങ്ങൾ തരപ്പെടുത്തി. ഇതിനെതിരെയും കോടതി നിയന്ത്രണങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവസാനം സർവ്വത്ര അഴിമതി സാധ്യത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ആ സർക്കാർ വിജയിച്ചതായി ജനത്തിനു ബോധ്യപ്പെട്ടു.

പുതിയ സർക്കാർ കഴിഞ്ഞ സർക്കാരിന്റെ വൈകല്യമാർന്ന വി ദ്യാഭ്യാസനയത്തിൽനിന്ന് പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറാകണം. ഭര ണം നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് അവരുടേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ സമീപനത്തിന് താല്പര്യമുാവില്ല. ഒരുപക്ഷെ വ്യ ക്തവും ന്യായവുമായ ഒരു നയം ഈ വിഷയത്തിൽ ഉാക്കരുത് എന്നുതന്നെ ഇന്ന് പ്രതിപക്ഷത്തിരിക്കുന്നവർക്കുാകാം. കാരണം അവർ അലങ്കോലമാക്കിയ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം അതേപടി നിലനിൽക്കണമെന്ന് അ വർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത്ഭുതപ്പെടേതില്ല. രാഷ്ട്രീയ നിലനിൽപ്പിനപ്പുറെ മത്സരക്ഷമമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനത്തെ അവഗണിച്ച് ജനങ്ങളെ ഇളക്കി നടക്കുന്ന വർക്ക് ഈ രംഗത്ത് സൃഷ്ടിപരമായി ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല എന്നത് തെളി ഞ്ഞ വസ്തുതയാണ്. എതിർപ്പുകൾ ഉാകാമെങ്കിലും വ്യക്തവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിന് രൂപം കൊടുക്കാൻ പുതിയ സർക്കാരിന് കഴിയണമെന്നത് ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമാണ്.

സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ പ്രവേശനം സംബന്ധിച്ചാണ് തർക്കം തുടരുന്നത്. ഇവിടെ സർക്കാർ വക 5 മെഡിക്കൽ കോളജുകളും സ്വാശ്രയ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട 14 മെഡിക്കൽ കോളജുകളുമു്. രാമത്തെ ഇനത്തിൽ 4 സ്ഥാപനങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളേജ് അസോസിയേഷൻ എന്ന പേരിൽ പ്രത്യേക വിഭാഗമായും ബാക്കിയുള്ളവ മറ്റൊരു സംഘമായും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇവയിൽ സർക്കാർ മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ ഫീസിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ 15% എൻ.ആർ.ഐ. സീറ്റുകളാണുള്ളത്. 50% ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സംവരണമാണ്. അവർ സർക്കാർ നടത്തിയ പ്രവേശന പരീക്ഷയിലെ റാങ്കും പന്ത്രാംക്ലാ് പരീക്ഷയുടെ ഗ്രേഡും ആസ്പദിച്ച് ഉാക്കിയ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥി മെറിറ്റ് ലിസ്റ്റാക്കി അപേക്ഷകരിൽ നിന്ന് ഒരു റാങ്ക് ലിസ്റ്റ് രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. കമ്മ്യൂണിറ്റി അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഈ മെറിറ്റ് ലിസ്റ്റിൻ പ്രകാരമാണ് പ്രവേശനം. ബാക്കി 35% മെറിറ്റടിസ്ഥാനത്തിൽ ആർക്കും ലഭിക്കാം. ഇവിടെ തലവരി ഇല്ല. ഏകദേശം മൂന്നരലക്ഷം രൂപയാണ് വാർഷിക ഫീസ്. മറ്റുള്ള സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ 50% സീറ്റിൽ സർ ക്കാർ മെറിറ്റ് ലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് വിദ്യാർ ത്ഥികളെ സർക്കാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഫീസ് ഘടനപ്രകാരം പ്രവേശനം നടത്തുന്നു. ബാക്കിയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വകാര്യപ്രവേശന പരീക്ഷ നടത്തി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഈ പരീക്ഷ മാനേജ്മെന്റ് നടത്തുന്നതുകൊ് അഴിമതി രഹിതമെന്ന് പറയാനാവില്ല. പ്രയോഗത്തിൽ 50% പേ രിൽ നിന്ന് തലവരി വാങ്ങിയും നിയന്ത്രണമില്ലാതെ ഫീസ് പിരിച്ചും പ്രവേശനം നൽകുന്നു. ഇതാണ് ഇടതുപക്ഷ ഭരണകാലത്തെ സംവിധാനം. ക്രിസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റുകൾ അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥി പ്രവേശന സംവിധാനത്തിന് കോടതിയിൽ നിന്ന് അംഗീകാരം വാങ്ങി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മെഡിക്കൽ കോളജ് പഠനം വളരെ ചെലവ് കൂടിയ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയാണ്. പഠനം കഴിഞ്ഞാൽ സാമാന്യം കനത്ത ശമ്പളം വാങ്ങി ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് സാഹചര്യവുമു്. മെഡിക്കൽ ഡോക്ടർമാർ ഇന്ന് കേരളത്തിൽ ആവശ്യത്തിലധികമു് എന്നതും ഓർക്കുക. വർഷം തോറും രായിരത്തിലധികം പു തിയ ഡോക്ടർമാർ കേരളത്തിലെ കോളേജുകളിൽ നിന്നുതന്നെ പുറത്തിറങ്ങുന്നു. കേരളത്തിന് വെളിയിൽ നിന്ന് കേരളീയരായ ധാരാളം പേർ വേറെയും.

ആ നിലയ്ക്ക് എന്തിനാണ് ഇത്രമാത്രം ചെലവ് വരുന്ന പഠനം സർക്കാർ സാമ്പത്തിക സൗജന്യം ചെയ്ത് നടത്തുന്നത്? ഇതിൽ ചേരുന്ന കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കൾ സമ്പന്നരെങ്കിൽ അവർക്ക് ഫീസുകൊടുത്ത് പഠിക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. അവർക്ക് സബ്സിഡി ആനുകൂല്യം നൽകുന്നത് സാമൂഹ്യ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേയുള്ള പൊതു ഫിൽ നിന്നുമാണെന്ന് മറക്കാതിരിക്കുക. മെഡിക്കൽ പ്രവേശന പരീക്ഷ വഴി പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്ന സാമ്പത്തികശേഷിയില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്ക് വായ്പാ, സ്കോളർഷിപ്പുകൾ കൊടുത്തോ ബാങ്ക് ലോൺ അനുവദിച്ചോ അവരുടെ പഠനം സാധിക്കാവുന്നതാണ്. അവർ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ബാദ്ധ്യതത്തുക ശമ്പളത്തിൽ നിന്ന് തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിയും. അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘനാൾ സർ ക്കാർ അശുപത്രികളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച് സംസ്ഥാനത്തെ ദരിദ്ര-ദുർ ബല വിഭാഗങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ ബാധ്യത തീർക്കാവുന്നതാണ്. സർക്കാർ സബ്സിഡി നൽകി മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നരീതി അടിയന്തരമായി നിർത്തലാക്കുകയാണ് വേത്.

വൈദ്യശാസ്ത്രപഠനത്തിനുള്ള കോളജുകൾ വളരെയധികം ധനനിക്ഷേപം ആവശ്യമായി വരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. അവിടെ സംവിധാനങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിനും ശമ്പളത്തിനും മറ്റുമായി ഏറെ ധനം വേിവരുന്നു. ഇതു മുഴുവൻ സ്വന്തം ബാധ്യതയായി വന്നാൽ ആരും ഈ രംഗത്ത് വരില്ല. സ്ഥാപനം തുടർന്ന് നടത്തിക്കൊു പോകാനുള്ള പണം അവിടെ ഫീസ് വഴി ഉാകണം. ന്യായമായ രീതിയിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജ് നടത്തിക്കൊുപോകുന്നതിന് പ്രതിവർഷം നാലുലക്ഷം രൂപയെങ്കിലും ഫീസ് വാങ്ങേിവരുമെന്നത് സർ ക്കാർ നിയോഗിച്ച കമ്മീഷനുകൾ തന്നെ സർക്കാരിന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചുട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഒപ്പംതന്നെ കോടതി നിരോധിച്ച തലവരി, കണക്കിൽ പെടാതെ വാങ്ങുന്ന സംഭാവനകൾ എന്നിവ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ അവയ്ക്കുള്ള പഴുതുകൾ കർ ശനമായി അടയ്ക്കുകയും വേണം. ഇതെങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്നതാണ് അന്വേഷിക്കേത്.

മൂന്നുതരത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളാണ് വൈദ്യശാസ്ത്രപഠനത്തിന് എത്തുന്നത്. എൻ.ആർ.ഐ., പൊതു മെറിറ്റ് ലിസ്റ്റ്, സാമുദായിക സംവരണം ഇവയിൽ രാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ഇനങ്ങളിലുള്ളവരെ സർ ക്കാർ നടത്തുന്ന പ്രവേശനപരീക്ഷയിലെ റാങ്ക്ലിസ്റ്റ് പ്രകാരം അപേക്ഷകരിൽ നിന്ന് പ്രവേശനം നൽകിയാൽ അവിടെ ഒരിക്കലും തലവരി വാ ങ്ങാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എൻ.ആർ.ഐ. വിദ്യാർത്ഥികൾ നൽകേ ഫീസ് നിശ്ചയിക്കുകയും അത് സർ ക്കാരിൽ അടച്ച് അപേക്ഷകരുടെ താല്പര്യപ്രകാരം നിർദ്ദിഷ്ട മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ പ്രവേശനം നേടുകയും ചെയ്യാം. ആ പണം അതത് കോളജിലേയ്ക്ക് സർക്കാർ കൈമാറ്റം ചെയ്താൽ മതിയാകുമല്ലോ. ഇതിൽ മെറിറ്റും സുതാര്യതയും പാലിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണ്. ഇടതുപക്ഷ സർക്കാരും ഇപ്പോൾ വലതുപക്ഷ സർക്കാരും നിർബന്ധിക്കുന്ന 50%ത്തെ പ്രവേശന പരീക്ഷയിൽ നിന്നും ബാക്കി 50%ത്തെ സ്വതന്ത്രമായും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് മാനേജ്മെന്റിനെ അനുവദിച്ചാൽ അവിടെ നിശ്ചയമായും തലവരി വാങ്ങാൻ സൗകര്യമാകും. അത് നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധ്യവുമല്ല. സർക്കാർ നിർ ദ്ദേശം അഴിമതിക്ക് സാഹചര്യം സൃഷ് ടിക്കുന്നതാണ്. പ്രവേശനം പൂർണ്ണമായും മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലാകണം. സർക്കാർ ഫീസ് സ്വാശ്രയ കോളജ് ഫീസിനോട് തുല്യമാക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഫീസ് പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യേിവരുന്നില്ല. കുറെപേ ർക്ക് ഫീസ് ഇളവു നൽകി മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് അധികം വാങ്ങി നഷ്ടം പരിഹരിക്കുന്ന ക്രോസ് സബ്സിഡി സമ്പ്രദായം കോടതി തടഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതായത് മെഡിക്കൽ കോ ളജുകളിലെ ഫീസ്, എവിടെ പഠിച്ചാലും തുല്യമാക്കുകയും സാമ്പത്തി ക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സർക്കാരും മാനേജ്മെന്റും സഹകരിച്ച് വായ്പാ, സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ലഭ്യമാക്കുകയുമാണ് ചെയ്യേത്.

ഇതോടൊപ്പം ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പണം മിച്ചംവരുന്ന പക്ഷം അത് പൂർണ്ണമായും അവയുടെ തന്നെ വികസനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കുമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്ന കാര്യവും സർക്കാരിന് നിഷ്ക്കർഷിക്കാവുന്നതാണ്. അതായത് മെഡിക്കൽ കോളജ് ഒരു സേവനപ്രസ്ഥാനമാണ്. ലാഭം കൊയ്യുവാനുള്ളതല്ല. ന്യായമായ രീ തിയിൽ അവിടെയുാകുന്ന മിച്ചം പൂർണ്ണമായും ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സേവനം ഫലപ്രദമാക്കുവാനും വിപുലീകരിക്കുവാനും മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവൂ എന്നതിൽ സർക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കേതാണ്.

ഇപ്പോൾ സ്വാശ്രയാ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ അനുവർത്തിക്കുന്ന നയം മാതൃകയാക്കാവുന്നതാണ്. അവിടെ 85% പ്രവേശനം സർക്കാർ മെറിറ്റ് ലിസ്റ്റും, +2 ഗ്രേഡും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പൂർണ്ണമായും മെറിറ്റിലാണ് നടക്കുന്നത്. അവശേഷിക്കുന്ന 15% ത്തിലെ പ്രവേശനം കൂടി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലാക്കിയാൽ അഴിമതി രഹിതമായ ഒരു പ്രവേശനരീതി സാധ്യമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ന്യാ യമായ ഫീസ് ഘടനകൂടി കൂടിയാലോചനയിലൂടെ സൃഷ്ടിച്ച് ആ ഫീസ് പിരിക്കുവാൻ കോളജുകളെ അനുവദിക്കുകയും വേണം.

മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ നിന്ന് വിജയിച്ചിറങ്ങുന്നവരെയെല്ലാം മൂന്നുവർഷമെങ്കിലും സർക്കാർ-മിഷൻ ആശുപത്രികളിൽ നിർബ

സഭാശുശ്രൂഷയിൽ
ര് പതിറ്റാുകൾ - 15

ഡോ. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്

ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഓരോ സ്ഥാപനവും തുടങ്ങിയതിന്റെ പി ന്നിൽ ഒരു പ്രത്യേക പശ്ചാത്തലമുായിരുന്നു. സഭാശുശ്രൂഷയുടെ മേഖലകൾ വൈവിധ്യമാർന്നതാണല്ലോ. അവ ഒരുക്കുന്ന സാധ്യതകൾ, നൽകുന്ന അവസരങ്ങൾ, ഉയർത്തു ന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്നിവയാണ് പുതിയ ഓരോ സംരംഭവും തുടങ്ങിവയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചുകൊിരിക്കുന്നത്. സഭാശുശ്രൂഷയുടെ അർത്ഥവത്തായ നിർവ്വഹണത്തിന് ഒരേതരത്തിലും സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ മതിയാവുകയില്ല. ഇവിടെ നേതൃത്വം നൽകുന്ന വ്യക്തിയുടെ ചായ്‌വും താല്പര്യവും ആകരുത് സ്ഥാപനത്തിന്റെ തരവും സ്വഭാവവും പ്രവർ ത്തനവും നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. തിരിച്ചായാൽ സ്ഥാപനവും അതിന്റെ പരിപാടികളുമെല്ലാം സമൂഹത്തിനു മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതുപോലെ വരും. നേരെമറിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യം മന ിലാക്കി സഭയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണ സാധ്യത ഏറ്റെടുത്ത് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുമ്പോൾ ജനം അവയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു സ്ഥലത്തെ ആവശ്യം മന ിലാക്കി അവിടത്തെ പരിവർത്തനത്തിന് നിയോഗബോധത്തോടെ ചില പദ്ധതികൾ ആവിഷ് ക്കരിക്കേി വന്നേക്കാം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അവ നടത്തിക്കൊുപോകുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഭാരം വന്നേക്കുമെന്നുമാത്രം. ഏതായാലും ഓരോ പ്രത്യേക സാഹചര്യം ഒരുക്കുന്ന വെല്ലുവിളികൾ ഉൾക്കൊുകൊള്ള ക്രിയാത്മക പ്രതികരണമായിട്ടാണ് മിക്ക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ജനനമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇതിലെല്ലാമുള്ള ദൈവീക പ്രേരണയും വഴിനടത്തിപ്പും ശുശ്രൂഷാജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം മുതൽ ഉായിരുന്നു എന്നത് വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. ഇതൊരു അനുഭവയാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഭാരിച്ച സാമ്പത്തിക ബാധ്യത ഏറ്റെടുത്ത് പല സംരംഭങ്ങളിലും എടുത്തുചാടാനുള്ള സാഹസികതയുടെ ഉറവിടം മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ ഒരു പദ്ധതി രൂപകല് പന ചെയ്യുമ്പോൾ അതുമായി സഹകരിക്കുന്നവരുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മ ആദ്യമേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേതു് എന്നത് എനിക്ക് പിന്നീടുായ ഒരു തിരിച്ചറിവാണ്. ആദ്യകാലത്ത് അ ങ്ങനെയൊരു ചിന്ത ഉായിരുന്നില്ല. അതുകൊ് അക്കാലത്ത് തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവും നടത്തിപ്പുമെല്ലാം സംബന്ധിച്ച സാമ്പത്തികവും ചുമതലാപരവുമായ ഭാരം ഞാൻ സ്വയം ചുമലിലേറ്റേി വന്നു. അതുകൊ് പിന്നീട് ഓരോ പുതിയ സംരംഭവും തുടങ്ങിയപ്പോൾ അതിനോട്

ന്ധിത സേനത്തിന് നിയോഗിക്കണം. മനുഷ്യരെ രോഗാവസ്ഥയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ നിയുക്തരായ ഭിഷഗ്വരർക്ക് ജീവിതത്തിൽ നിശ്ചിത കാലഘട്ടമെങ്കിലും ഗ്രാമീണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ സർക്കാർ സേവനം നിർബ്ബന്ധമാക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല.

സർക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കേതായ കാര്യങ്ങൾ

1. മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം സബ്സിഡൈസ് ചെയ്ത് നടത്തുന്ന രീതി അവസാനിപ്പിക്കുക.
2. എല്ലാ മെഡിക്കൽ കോളജുകളിലെയും ഫീസ് ഏകീകരിക്കുക.
3. പ്രവേശനം പൂർണ്ണമായും മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലാക്കി തലവരിയും മറ്റ് അഴിമതികളും തടയുക.
4. സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ളവർ മുഴുവൻ ഫീസ് നൽകുക. സാമ്പത്തികഭദ്രതയില്ലാത്തവർക്ക് വായ്പ, സ്കോളർഷിപ്പ്, ബാങ്ക്‌ലോൺ എന്നിവ ലഭ്യമാക്കി ഫീസ് നൽകാൻ സഹായിക്കുക.
5. ന്യൂനപക്ഷ സമുദായങ്ങൾക്കും വിഭാഗങ്ങൾക്കും സുപ്രീംകോടതി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങൾ നിലനിർത്തുക. അവ ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ആ വിഭാഗങ്ങൾക്കുമാത്രമായിരിക്കും.
6. പഠനം കഴിഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികൾ മൂന്നുവർഷമെങ്കിലും സർക്കാർ ആശുപത്രികളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കണം.

മാറിവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ മന ിലാക്കി വിശാലവും വ്യക്തവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ നയങ്ങളും നടപടികളും പുതിയ സർക്കാരിൽ നിന്ന് ജനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സ്വാകാര്യവ്യക്തി സമൂഹങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള പണം സേവനമേഖലയിൽ മുടക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്ന ഒരു സമീപനം ഭരണപക്ഷത്തുനിന്നുാകണം. എന്നാൽ ഇതിനിടെ ഇതൊരു വ്യവസായമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രവണത കർശനമായി നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണം. വിദ്യാഭ്യാസരംഗം സംശുദ്ധമാക്കുവാൻ ഈ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തുവാൻ സർക്കാർ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ക്രിയാത്മകമായ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉാകും. അവ ഉൾക്കൊ

അത്മായരുടെ സഭാജീവിതം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആദ്യപടിയായി വൈദീകശുശ്രൂഷ കൂടുതൽ ഫലപ്രമാക്കുകയാണ് വേതെന്ന് എനിക്കുതോന്നി. സംസ്ക്കാരവും നിയോഗബോധവും പഠനവുമുള്ള ഒരു പറ്റം വൈദീകരുടെ സേ വനം ലഭ്യമാക്കുകയാണ് ആവശ്യം. അവരുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി സഭാജീവിതം കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തും ആകർഷകവും ആകുമെന്ന് ഞാൻ കണക്കുകൂട്ടി. പാരമ്പര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിർവ്വചനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിയ വിശ്വാസസങ്കല്പങ്ങളും കെ് ചൈതന്യവും ദിശയും നഷ്ടമായ സഭാജീവിതത്തിന് മാറ്റം വരാ തെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വകയില്ല. അതുകെ് വൈദീക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭ്യസനത്തിലൂടെ നല്ലൊരു നേതൃത്വനിര സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ചിന്തിച്ചു.

പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ അതായത്, കത്തോലിക്കാ-നവീകരണ സഭകളിൽ, ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് നടന്ന ആത്മീക-മതപര നവോത്ഥാനം പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തി അവയ്ക്ക് പുതുക്കം നൽകുന്നതായി കാണാറു്. പിൻതലമുറയിൽ ജീർണ്ണനം ഭവിക്കുമ്പോൾ ഈ മുൻകാല നവീകരണ അനുഭവം ഈ സഭകളെ പുതുക്കത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്ന മാതൃകയും പ്രേരണയുമായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരമ്പരാഗത പൗരസ്ത്യ സഭകളെ സംബന്ധിച്ച് സമഗ്രമായ ഒരു നവീകരണാനുഭവത്തിലൂടെ ഉായ നവോത്ഥാനം അവയുടെ ചരിത്രത്തിന് അന്യമാണ്. അതുകെ് തിരിഞ്ഞുനോക്കി ഗതകാലത്തെ അത്തരം ജീവിതാനുഭവത്തിൽനിന്ന് പ്രേരണ ഉൾക്കൊള്ളാനോ മാതൃക കത്തൊനോ സാധിക്കുന്നില്ല. സമഗ്രമായ ഒരു പുനർജന്മാനുഭവത്തിന്റെ ആവശ്യം ഒരിക്കലുംതന്നെ അവയ്ക്ക് ബോധ്യപ്പെടാറുമില്ല. പല നവീകരണസഭകളിലും പ്ര ചാരത്തിലിരിക്കുന്ന 'ബോൺ എഗെയിൻ' പ്രതിഭാസം ഇന്ന് ഒരുളിവും വീക്ഷണവ്യക്തതയുമുള്ള ഒരു സാമൂഹമായി സഭയെ പരിവർത്തനവിധേയമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു സഭാസമൂഹമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ നിനിൽപ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് ഉറപ്പായിരുന്നു.

സഭാജീവിതത്തിന്റെ ഗുണപരത വർദ്ധിപ്പിക്കുക സഭാശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആവശ്യമായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷയുടെ നേർക്കുള്ള ഈ വെല്ലുവിളി നേരിടാതെ മുമ്പോട്ടു പോകുവാനാവില്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. അ ടിസ്ഥാന മാനൃത പോലും മറക്കുന്ന ദൈവജനത്തെപ്പറ്റിയും അതിനു നേ തൃത്വം കൊടുക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും ദു:ഖിക്കുവാനേ കഴിയൂ. കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 19 ഞായറാഴ്ച ഞാൻ കത്തിപ്പാറത്തടം പള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുവാൻ പോയി. ആരാധന അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പള്ളിയങ്കണത്തിൽ ചീത്തവിളിയും ആരവവും അരങ്ങേറി. നിയമപരമായി അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ട് പള്ളിപ്പരിസരത്തുപോലും നിരോധനമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവർ അവരുടെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനാനുഷ്ഠാനത്തിനുശേഷം നടത്തുന്ന അഴിഞ്ഞാട്ടമാണ്. ആരോ ചോദിച്ചു, ഇതാ ണോ പൗരസ്ത്യ സഭാപാരമ്പര്യത്തിലുള്ള 'ആരാധനയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള ആരാധന' എന്ന്. യാക്കോബായക്കാർക്ക് പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ അവകാശമില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട് വേറെ പള്ളിവച്ചശേഷം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പള്ളിയിൽ നടത്തിയ അക്രമമായിരുന്നു അത്. ഇതിനെ ന്യായീകരിച്ചുകൊുള്ള ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രസ്താവനയും മനോരമയിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കും. ഇ തൊക്കെ നടക്കുന്നത് സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രേരണയോടെയാണ് എന്നതാണ് ദുഃഖകരം. ഈ സംഭവം വിരൽചൂന്നത് സഭാജീവിതത്തിന്റെ അപചയത്തിനു നേർക്കാണ്.

സഹകരിക്കുന്ന സമൂഹത്തി ന്റെ സംഘടിത യത്നമായി മാറ്റുവാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധവച്ചു. ഇത് ആവശ്യമായ ധനസമാഹരണത്തിൽ മാത്രമല്ല നിർ മ്മാണത്തിനും നടത്തിപ്പിനും വേിവരുന്ന അദ്ധ്വാനവും ക്ലേശവും ലഘൂകരിക്കുന്നതിലും സഹായകമായിത്തീർന്നു. അതുകെ് സ്ഥാപന നിർമ്മാണരംഗവും എനിക്ക് ഒരു പഠനപ്രക്രിയ തന്നെയായിരുന്നു. ഒരു സ്ഥാപനം ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യമായി മാറിയാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ ജന്മവും വളർച്ചയും നടത്തിപ്പുമെല്ലാം ആ സമൂഹത്തിന്റെ ചുമതലയായി വരികയുള്ളൂ. ഉദ്ദേശിച്ച ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിക്കുവാൻ വഴിയൊരുക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകവും ഇതു തന്നെയായിരിക്കും.

സഭാജീവിതത്തിന്റെ ഗുണപരത നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനേപ്പറ്റി ഏറെ ഉത്കണ്ഠയും ആകുലതയുമെല്ലാം ഈ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ എനിക്കുായിരുന്നു. അത് നിരന്തരം എന്നെ അലോസരപ്പെടുത്തിക്കൊിരുന്നു. ഇതിന് പരിഹാരം കാണുക എന്റെ ചിന്താവിഷയം തന്നെയായിരുന്നു. ദീർഘകാലത്തെ ഭിന്നത വഴി നിലവാരവും സത്യസന്ധതയും നീതിബോധവും നശിച്ച നേതാക്കന്മാരും ദിശാബോധം കൈമോശം വന്ന് അക്രമത്തിന് തയ്യാറാകുന്ന അനുയായികളും ചേർന്ന് ഒരു സഭയായി പരുവപ്പെടുന്ന ചുറ്റുപാടായിരുന്നു. മലങ്കര സഭ പിളർന്ന്, തമ്മിലടിച്ച് അതിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യവും ധാർമ്മിക ബോധവുമെല്ലാം അപകടപ്പെടുത്തുന്ന സാഹചര്യം. അങ്ങനെ സഭാജീവിതം തന്നെ അങ്ങേയറ്റം ജീർണ്ണി ച്ച നിലയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സംഘർഷരംഗങ്ങളിൽ അക്രമം എ വിടംവരെ ആകാമെന്നതും ജയിക്കുവാൻ, സ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിന്റെ അതിർത്തിയും അതു നിയന്ത്രിക്കുന്ന ലക്ഷ്മണരേഖയും ഒന്നും നിലവിലില്ലായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ പഠനവും ഉൾതെ

തമാശയാണെങ്കിലും ഈ ആശയം വേദപുസ്തകപരവും പരിവർത്തിത ക്രിസ് തീയ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവുമാണെന്ന് ആരും മറക്കേതില്ല. പഞ്ചാംഗപ്പടിയുള്ള സഭാവർഷവും പെരുന്നാളുകളും ചട്ടപ്പടി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനപ്പുറം ഒരു പുതുക്കപ്പെട്ട സമൂഹമായി പൗരസ്ത്യ സഭ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതുകൊ് സഭയിൽ ഭിന്നതയും അക്രമവും വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽത്തന്നെയുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങളും എവിടെയും സംഭവിക്കുന്നു. അതായത് ഈ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് സഭാംഗങ്ങളിലോ നേതൃത്വത്തിലോ ഒരു വിധത്തിലുള്ള നല്ല സ്വാധീനവും ചെലുത്താനാവുന്നില്ലെന്ന് സൂചന. യാഥാസ്ഥിതിക മതജീവിതത്തിന് മൗലീകമായ പരിവർത്തന സാധ്യതയില്ലെങ്കിൽ ആ മതസമൂഹത്തിന്റെ സാംഗത്യം എ ന്താണ്? ദീർഘകാലത്തെ ഭിന്നത സൃ ഷ്ടിച്ച വിഭജനവും മത്സര സമീപനവും പോരാട്ടവും അക്രമവും സഭയിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രതിസന്ധിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തപോ ലും നേതൃത്വത്തിന് ഇല്ലാതെ പോകുന്നു. അതുകൊ് സഭാംഗങ്ങളിൽ വലിയ പങ്ക് സഭയുടെ മുഖ്യധാരയിൽ നിന്നകലുന്നു. സജീവരായുള്ളവർ കലഹങ്ങളിലും മത്സരങ്ങളിലും കയ്യേറ്റങ്ങളിലും ഹരം കൊള്ളുന്നവരാണ്. ഇങ്ങനെ എത്രനാൾ പോകും?

ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം: സഭയെന്ന നിലയിൽ ഈ വിശ്വാസ സമൂഹം പരാജയപ്പെടുകയാണ്. കാരണം, പ്രബുദ്ധമായ വിശ്വാസവും അത് നൽകുന്ന ഉൾവെളിച്ച വും തദനുസൃതമായ വിശ്വാസ പ്രതികരണങ്ങളുമാണ് സഭയെ ആകർഷകമാക്കുന്നത്. അത് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് എത്രമാത്രം കൈമോശം വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അന്വേഷിക്കണം. സമകാലീന സമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ചി ന്താധാരകളും, ഭൗതീക-ബൗദ്ധിക രംഗത്തെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, വ്യാവഹാരിക ജീവിതത്തിലെ പ്രതിഭാസങ്ങളുമൊക്കെയായി സംവാദം നടത്തുന്നതിനും അതുവഴി സ്വന്തം സഭാജീവിതത്തെ പരിപുഷ്ടമാക്കുന്നതിനും സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ എങ്ങനെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷ്യവും സുവിശേഷത്തിന്റെ അർത്ഥവത്തായ ശുശ്രൂഷയും നടക്കും? ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സഭ സാമൂഹ്യജീവിതവുമായി ഒരു വിശ്വാസസമൂഹം എന്ന നിലയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടതുതന്നെ. ആഗോളവത്കരണം, ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിലെ കുതിച്ചുചാട്ടം, അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ധാർമ്മിക-പാരിസ്ഥിതിക-നൈതിക പ്രശ്നങ്ങൾ, വാർത്താവിനിമയ രംഗത്തെ മുന്നേറ്റം ഇവയൊന്നും അറിയാതെ ഇവ സൃഷ്ടിച്ച ആധുനിക ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ ഇവമൂലം പുനർജന്മം പ്രാപിച്ച സമൂഹം ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾക്കു മുമ്പിൽ പന്തംക പെരുച്ചാഴിപോലെ സ്തബ്ധമായ സഭയ്ക്ക് അതിന്റെ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസരൂപം നിലനിർത്താനോ, നിലനിർത്തിക്കൊു മാത്രം അർത്ഥവത്തായ സഭാജീവിതവും വിശ്വാസ പ്രതികരണവും പു ലർത്തുവാനോ സാധിക്കുകയില്ല എന്നത് മന ിലാക്കേ വസ്തുതയാണ്. മാറിവരുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യണമെങ്കിൽ വിശ്വാസത്തെയും ആത്മികതയെയും വേദശാസ്ത്രത്തെയും അതിനുതക്കവിധം സംപുഷ്ടമാക്കേതു്. ഇത്രമാത്രം സങ്കീർണ്ണ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ സഭ കടന്നുപോകുമ്പോഴും, ഇരുന്നാണോ നിന്നാ ണോ പ്രാർത്ഥിക്കേത്, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കൈകൾ എങ്ങനെയാണ് പിടിക്കേത്, ദിശ തെറ്റി പ്രാർത്ഥിച്ചാലുാകുന്ന അത്യാഹിതമെന്താണ് എന്നൊക്കെയാണ് നമ്മുടെ ഗുരുക്കന്മാരുടെ പ്രധാന ചിന്തകളും ആകുലതകളും. ഇതിനിടെ ചിന്താശേഷിയും നേർബുദ്ധിയും ധൈഷണികതയുമുള്ളവർ സഭയ്ക്ക് നഷ്ടമാകുന്നു. തികച്ചും അപ്രസക്തമായ ഓരോന്നിലും ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ഔന്നിത്യം ദർശിക്കുകയും സായൂജ്യമടയുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മീയഗുരുജനത്തിന് സഭയുടെ ദു:സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഭാരപ്പെടുന്നതിനോ പരിഹാരം തേടുന്നതിനോ എങ്ങനെയാണ് സാധിക്കുക?

അതായത് മാറിവരുന്ന ഭൗതീക-ബൗദ്ധിക-സാമൂഹ്യപരിതോവസ്ഥയിൽ അർത്ഥവത്തായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് സഭാംഗങ്ങളെ സജ്ജമാക്കുക എന്നതാണ് സഭയുടെ ഒരു പ്രധാന വർത്തമാന കാല വെല്ലുവിളിയായി ഞാൻ കത്തിയത്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് മൗലീകമായ അന്വേഷണം ആവശ്യമാണ്. പഠനവും ചിന്തയുടെ പ്രോത്സാഹനവും കാലാനുസൃതമായി ജീവിതത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന ധാർമ്മിക ദാർശനിക വീക്ഷണങ്ങളും എല്ലാം അതിനുവേി രൂപപ്പെടേതു്. ഈ സാഹചര്യത്തിലേ സഭാജീവിതം ആശാവഹമാകൂ.

ആശയദാരിദ്ര്യം എവിടെയും പ്രകടമാണ്. പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും തയ്യാറാകാത്ത നേതൃത്വം പറഞ്ഞതുതന്നെ പറഞ്ഞ് അത് ഓർത്തഡോക്സിയായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു കാലഘട്ടത്തിലും സാഹചര്യത്തിലും അന്നത്തെ, അവിടുത്തെ ആശയലോകവുമായുള്ള പ്രതിപ്രതികരണത്തിൽ രൂപപ്പെട്ട വിശ്വാസങ്ങൾ, ഏറ്റുപറച്ചിലുകൾ, (confessions) പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ എന്നി വ മാറിയ സാഹചര്യത്തിൽ അനാകർഷകവും ചാലകത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടതുമായ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കും. എങ്കിലും കഷായക്കുറിപ്പട പോലെ തലമുറ തലമുറ കൈമാറി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ വിവേകപൂർണ്ണമായ പ്രതികരണം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധ്യതയുോ എന്ന് ചിന്തിക്കണം. കാരണം വിശ്വാസങ്ങൾ പോലും രൂപപ്പെടുന്നവയാണ്. സാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതല്ല വിശ്വാസം എന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ചിന്താലോകത്ത് അവന് മന ിലാ

കുന്ന പരിപ്രേക്ഷ്യങ്ങളിൽ രൂപം കൊള്ളുന്ന വിശ്വാസം സ്ഥിതിത്വ മുള്ള (static) താണ് എന്നത് പ്ര ജ്ഞയുള്ളവർക്ക് പറയാനാവില്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസ്വഭാ വം ചാലകത്വവും സത്യോന്മുഖത യുമാണ്. ഇങ്ങനെ തുറന്ന മന ിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന വിശ്വാസം ജീവി താനുഭവങ്ങളിലൂടെ ദീപ്തവും അർത്ഥവത്തും ആകുന്നു. സഭ കാലിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി സംവദിക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെ ടുന്ന ആശയങ്ങൾ സമൂഹത്തെയും വിശ്വാസികളെയും പരിവർത്തനപ്പെ ടുത്തുന്നു. മതജീവിതം സ്ഥിതിത്വമു ള്ളതാകുമ്പോൾ ചിന്ത സജീവമാകു ന്നില്ല, ആശയങ്ങൾ ജനിക്കുന്നില്ല. വിശ്വാസവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും ദീപ്തമാകുന്നില്ല. അനുഭവാധിഷ്ഠി തമായ വിശ്വാസവും ചൈതന്യവ ത്തായ വേദശാസ്ത്രവും സഭയുടെ ചരിത്രത്തി ന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അതിന് ദിശാബോധവും ജീവിത ത്തിന് അർത്ഥവും നൽകുന്നു എന്ന കാര്യം മറക്കാവുന്നതല്ല. സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഓരോ കാലത്ത് പ്ര ത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ രൂപം കൊ വിശ്വാസ സംഹിതകൾ, പ ാരമ്പര്യങ്ങൾ എന്നിവ ബിംബവ ത്കരിക്കപ്പെടുന്നതുവഴി സഭയുടെ മൃതാവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് അതിനെ ന യിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ദൈവജന ത്തിൽ സ്ഥായിയായ ഒരു പുതുക്ക മോ, വിശ്വാസപ്രതികരണങ്ങളോ സൃഷ്ടിക്കാനാവില്ല. അതുകൊ് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം കാലിക പ രിതോവസ്ഥയിൽ നടക്കുന്ന സക്രി യമായ പ്രക്രിയയായി മന ിലാക്കേ ിയിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒരാൾ ഉന്നമി ടുന്ന ലക്ഷ്യവസ്തു (object) അല്ല. മനുഷ്യ മന ിൽ സംഭവിക്കുന്ന പ്ര ക്രിയ (process) ആണ് എന്ന് മന ി ലാക്കണം. അതുകൊ് സഭയിൽ ചിന്ത പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടണം. ആശയങ്ങൾക്ക് ജന്മം നൽകുന്ന സാഹചര്യം ഉാകണം. അത് നടക്കാ ത്തപക്ഷം വിശ്വാസജീവിതം വിരസ മായി മടുപ്പുാക്കുന്ന ഒന്നായിത്തീ രും. അതുകൊ് ക്രിസ്തുവും സുവി ശേഷവും നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയാകുവാൻ പോരുന്നവിധം അർത്ഥവത്തായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെ ടണം. പ്ര ബുദ്ധമായ വിശ്വാസാനു ഭവമാണ് സഭയെ ഓരോകാലത്തും ജീർണ്ണതയിൽ നിന്ന് പുതുക്കത്തി ലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നത്.

ഇതിനുള്ള പ്രേരണ സൃഷ്ടി ക്കുവാൻ പഠനത്തിനും സംവാദ ത്തിനും വേ കേന്ദ്രങ്ങൾ രൂപം കൊ ള്ളണം. ഓർത്തഡോക്സി പ്രതി നിധീകരിക്കുന്ന ചാലകവും അനു ഭവാധിഷ്ഠിതവും പരിവർത്തനശേ ഷിയുള്ളതുമായ വിശ്വാസസൃഷ്ടി നടക്കേതു്. ഈ വിശ്വാസദർശനം കൂട്ടായ അന്വേഷണം ആവശ്യമു ള്ളതാണ്. ഒരുമിച്ച് ചിന്തിക്കുവാന ും പഠിക്കുവാനും സംവദിക്കുവാ നുമായി ഒരു കേന്ദ്രം ഉാകണമെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പാമ്പാക്കുടയിൽ ‘സമന്വയ എക്യു മെനിക്കൽ സ്റ്റഡി & ഡയലോഗ് സെന്റർ’ ആരംഭിച്ചത്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വിശ്വാസം കാലികവും സഭാജീ വിതം ചാലകവും ആക്കുക എന്ന തായിരുന്നു ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക പരിഗണനന. പ്രബുദ്ധത ആർജ്ജിക്കാത്ത ഒരു പരമ്പരാഗത ക്രൈ സ്തവ സമൂഹം അധികാര– സ്വാർത്ഥ നേട്ടങ്ങളുടെ പ്രലോഭന ങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടും, വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്ക് വശംവദമായും വിലപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയ നിയോഗങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചും കലഹിക്കുന്ന കൂട്ട മായിത്തീർ ന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെ ങ്കിലും ഒരു മാറ്റം സമന്വയയുടെ പ്ര വർത്തനഫലമായി ഉാകണം. സഭാ ജീവിതത്തിന് ഗു ണകരമായ ഒരു പരിണാമം സംഭവിക്കണം. പ്രബുദ്ധ മായ ആദ്ധ്യാത്മികതയെ പ്രതിനിധീ കരിക്കണം. ഇവയെല്ലാം ഇതിന്റെ സ്ഥാപനലക്ഷ്യങ്ങളായി പരിഗണി ക്കാം. 1996 ൽ സമന്വയ ചാപ്പൽ പ ണിതീർത്ത് കൂദാശ ചെയ്തു. 1998 ലാണ് 1-ാം ഘട്ടത്തിന്റെ അവശേ ഷിച്ച പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്. പ്ര സിദ്ധ ഗാന്ധിയനും തൊഴിലാളി നേതാവും ജനതാഭരണകാലത്തെ കേന്ദ്രതൊഴിൽ മന്ത്രിയുമായിരുന്ന ശ്രീ. രവീന്ദ്രവർമ്മയാണ് സമന്വയ യുടെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചത്. അറുപത് പേർക്ക് താമസിക്കുവാന ുള്ള സൗകര്യം, തരക്കേടില്ലാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥശാല, സമ്മേളനഹാളു കൾ, ആഫീസ്, മെസ്ഹാൾ, പാച കശാല എന്നീ അടിസ്ഥാന സൗക ര്യങ്ങളോടെയാണ് ആദ്യഘട്ടം പ ണിതീർത്തത്. പിന്നീട് ഈ സൗക ര്യങ്ങൾ ഇരട്ടിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു.

ആരംഭകാലത്ത് സമന്വയയുടെ ചുമതലകൾ ഫാ. ഡോ. എ. റ്റി. എബ്രാഹാം, ഫാ. എബ്രാഹാം കാരാമ്മേൽ, ഫാ. ഏലിയാസ് കുറ്റി പറിച്ചേൽ, മിസ് ജിജി ജോൺസൺ എന്നിവർ ചേർന്ന സമിതിയാണ് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. എ. റ്റി. എ ബ്രാഹാം അച്ചൻ പിരിഞ്ഞശേഷം പ്രൊഫ. ഡോ. എം.പി. മത്തായി സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായി ചുമതലയേറ്റു. ഇവർക്കുപുറമേ ഇവിടെ നടക്കുന്ന കോഴ്സുക ളിൽ ക്ലാ െടുക്കുന്നതിനായി ഒരു ഫാക്കൽറ്റിയും ു്. ആവശ്യാനുസ രണം പ്രഗത്ഭരായ വ്യക്തികളെ ഇവിടത്തെ പരിപാടികൾക്ക് ഉപ യോഗപ്പെടുത്തുക യും ചെയ്യുന്നു. വൈദീകരുടെ തുടർ പഠനത്തിനായി മാസംതോറും പഠനസദ ്, വർഷ ത്തിലൊരിക്കൽ സമന്വയ വൈ ദീക സെമിനാർ എന്നിവ ഇതിന്റെ ചുമതലയിൽ നടന്നുവരുന്നു. ഇവ കൂടാതെ സ്ത്രീകൾ, വി ദ്യാർത്ഥി കൾ, യുവജനങ്ങൾ എന്നിവർക്കു വേിയുള്ള പഠനക്ലാ ുക ളും അവ ധിക്കാല ക്യാമ്പുകളും ക്രമീകരിച്ചി രിക്കുന്നു. ഇവിടെ വിവാഹ പൂർവ്വ കൗൺസെലിംഗ് ക്ലാ ുകൾ ക്രമമായി നടന്നുവരുന്നു. ആനുകാലിക രാ ഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തീക മതവിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പഠന ങ്ങളും ചർച്ചകളും ഇവിടെ സംഘ ടിപ്പിക്കാറു്. ഒത്തുകൂടാനും സംവദി ക്കുവാനുമുള്ള ഒരിടത്തിന്റെ കുറവ്

ലേഖനം

മതം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുക തന്നെ വേണം

എ.ജി. ജെയിംസ്, പാലക്കുഴ

മതവും രാഷ്ട്രീയവും എന്നും എരിവും പുളിയുമുള്ള വിഷയമാണ്. രുകൂട്ടർക്കും സ്വന്തമായി അധികാരകേന്ദ്രങ്ങളും സ്വാധീന മേഖലകളുമു്. അതുകൊുതന്നെ അവർ ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോൾ തീ പാറുകയും ചെ യ്യും. രിന്റെയും അസംസ്കൃത വസ്തു മനുഷ്യനായതിനാൽ അവനെ വീതം വെയ്ക്കുമ്പോൾ ആർക്കാണ് വലിയപങ്കിനവകാശമെന്ന തർക്കം എല്ലാക്കാലവും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച് രും അവന് ആവശ്യമാണ്. രിൽ നിന്നും അവൻ നീതിയും നന്മയും പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെയാണ് വർത്തമാനകാല രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ശരിയും തെറ്റും പരിശോധിക്കപ്പെടേതും അതിൽ മതങ്ങൾ എടുക്കേ നിലപാടുകൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേതും.

ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ മാറ്റങ്ങളിലൊന്ന് രാഷ്ട്രീയത്തിനും അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും ഉായിരിക്കേതായ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളൊ ക്കെ ഒന്നൊന്നായി ഇല്ലാതായിക്കൊിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. എന്തു ചെയ്താലും ലാഭം എന്നതിലേയ്ക്കായി കാര്യങ്ങളുടെ പോക്ക്. അതുകൊുതന്നെ രാഷ്ട്രീയ ഭൂപടത്തിൽ പില്ലാത്തവിധം തിരക്കും കിടമത്സരങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. അതിന്റെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനവും അതിനെ വിമർശിക്കുന്നതും ഏതാ് നിരോധിച്ച മട്ടാണ്.

രാഷ്ട്രീയത്തെ വിമർശിക്കുന്നവരെ അരാഷ്ട്രീയവാദിയും വർഗ്ഗീയവാദിയുമൊക്കെയായി മുദ്രകുത്തി വായടപ്പിക്കുന്ന പ്രവണതയാണ് കുവരുന്നത്. സമൂഹത്തെ മൊത്തമായി തങ്ങൾ പാട്ടത്തിനെടുത്തു എന്ന മട്ടിലാണ് പലരും പ്രതികരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളെ അതെത്രമാത്രം അപലപനീയമാണെങ്കിൽ പോലും എതിർക്കാനുള്ള ധൈര്യം പൊതുസമൂഹ (അങ്ങനെ ഒന്നില്ലാതായി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുമു്) ത്തിന് തീർത്തും നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.

രാഷ്ട്രീയക്കാർ വീതംവച്ചെടുത്ത ഈ സമൂഹത്തിൽ ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങൾ ഉെങ്കിൽ മാത്രമേ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയൂ എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ. ശ്വാസം വിടാൻ കഴിയാത്തവിധം പൊതുജീവിതം രാഷ്ട്രീയ മേൽക്കോയ്മയ്ക്ക് കീഴിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ജനാധിപത്യത്തെ രാഷ്ട്രീയാധിപത്യമാക്കി മാറ്റിയെടുത്തു എന്നു പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ ശരി. മതങ്ങൾക്ക് ഉന്നൊരോപിക്കപ്പെടുന്ന വർഗ്ഗീയത, മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ ഇന്ന് പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കെല്ലാമു്. മുഖ്യധാരാ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെല്ലാംതന്നെ വളരെ സങ്കുചിതമായിത്തന്നെയാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതി ആരും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതൊരു കുറ്റവും അച്ചടക്കലംഘനവുമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരുമു്. ഏതെങ്കിലും പാർട്ടി (ഭരണകക്ഷി ആണെങ്കിൽ ഏറെ നല്ലത്) യോട് അനുഭാവം മാത്രം പോരാ, സ്ഥിരമായി ഒട്ടിനിന്നാൽ മാത്രമേ സ്വന്തം നിലയിൽ എത്ര യോഗ്യതയു ങ്കെിലും കാര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയൂ എന്നതാണ് അവസ്ഥ.

കേരളം കൈവരിച്ച രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ നേട്ടങ്ങളൊന്നും ഇന്നത്തെ തലമുറയുടെ അക്കൗിൽ വരവുവയ്ക്കേല്ല. സമൂഹത്തെ പൊ തുവായി ബാധിച്ച മൂല്യച്യുതി രാഷ് ട്രീയ മണ്ഡലത്തെയും ബാധിച്ചു എന്നാണ് പൊതു ന്യായീകരണം. സത്യത്തിൽ ഇത് നേരെമറിച്ചാണ്. രാഷ്ട്രീയക്കാർ ഉപ്പു നോക്കാത്ത ഒരു മേഖലയും ഇന്ന് നിലവിലില്ല. ജനപ്രതിനിധി എന്ന ലേബലിൽ റോക്കറ്റ് വിക്ഷേപണ കേന്ദ്രത്തിൽ വരെ ത ങ്ങൾ വേണം എന്നതായി അവസ്ഥ. സമൂഹത്തിൽ രാഷ്ട്രീയക്കാർ മാത്രം ഇടപെട്ടാൽ മതിയെന്നും മതങ്ങൾ ക്കോ മറ്റ് ജനകീയ കൂട്ടായ്മകൾക്കോ ഇതിലൊന്നും അവകാശങ്ങളില്ലെന്നുമുള്ള വാദം നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയ മേഖലയും അവർ നേ

സമന്വയയുടെ നിർമ്മാണത്തോടെ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

സഭയെ ഒരു പ്രബുദ്ധ-സമർപ്പിത സമൂഹമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുവേിയുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായാണ് ഈ കേന്ദ്രത്തിന്റെ തുടക്കം. ഇതുവഴിയായി അർത്ഥവത്തായ ഒരു സഭാജീവിതത്തിന് മാർഗ്ഗദർശനവും ആരോഗ്യകരമായ ഒരു ആത്മീകതയ്ക്ക് സാഹചര്യവും ഒരുക്കാൻ പ്രാ രംഭം കുറിച്ചിട്ടു്. മാറ്റത്തോട് സഹകരിക്കാൻ വിമുഖത കാട്ടുന്ന സഭയെ കാലികമാക്കുവാൻ നടക്കുന്ന യജ്ഞമാണ് സമന്വയയിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. ഇത് സഫലമാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷ എനിക്കു്.

ഒരിക്കൽ ഒരു ദിവ്യൻ ചില തുരുവിട്ടു. ശിഷ്യഗണം അതേറ്റപാടി. ഹാ! എത്ര മനോഹരം! എത്ര സാരവത്തായ വചനങ്ങൾ! ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം കേട്ടതല്ലേ. അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് അതേപടി നാം കൈമാറണം. തലമുറ തലമുറ കൈമാറി. ലോകം മാറിയത് ഒട്ടുമേ അറിഞ്ഞില്ല. പുതിയ സമൂഹത്തിന് വചനം പിടികിട്ടിയില്ല. ചിലർ പരിഹസിച്ചു. ചിലർ തള്ളി. നേതാക്കൾ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല. അവരതിനെ ബിംബമാക്കി വന്ദിച്ചു പറഞ്ഞു;

തൃത്വം നൽകുന്ന ഭരണകൂടവും നീതി നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്ന തോന്നൽ ജനങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ബാധ്യതയും രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വങ്ങൾക്കു്.

പൊതുജനത്തെ ഏറെ തെറ്റിധരിപ്പിക്കുന്ന പ്രയോഗമാണ് അഴിമതിക്ക് കാരണമായ "രാഷ്ട്രീയ-ഉദ്യോഗസ്ഥ കൂട്ടുകെട്ട്" എന്നത്. ഇവർ രുപേരും തീർത്തും വ്യതൃസ്ത വർഗ്ഗമാണെന്നാണ് നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ മാധ്യമങ്ങളടക്കം ശ്രമിക്കുന്നത്. എന്നൽ സത്യം അതാണോ? ഇവർ രുപേരും തികച്ചും രാഷ് ട്രീയ സ്വഭാവമുള്ള ഒരേ വർഗ്ഗമാണ്. പ്രൊഫഷണൽ കാഴ്ചപ്പാടുള്ള ബ്യൂ റോക്രസിയെ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ബ്യൂറോക്രസി എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനാവൂ. ഇവിടെയുള്ളത് അടിമുടി രാഷ്ട്രീയ ബ്യൂറോക്രസിയാണ്. പഠനകാലം മുതൽ വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയ ചായ്‌വോടെ വളർന്നുവരികയും അതേ മാർഗ്ഗമുപയോഗിച്ച് ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെ യ്യുന്ന ഒരാളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെയാണ് പ്രൊഫഷണൽ സമീപനം പ്രതീക്ഷിക്കാൻ കഴിയുക? പ്രൊഫഷണൽ കാഴ്ചപ്പാടുള്ള ന്യൂനപക്ഷമാകട്ടെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയ ബ്യൂറോക്രസിയുടെ കടന്നുകയറ്റം മൂലം തിക ച്ചും നിർവ്വീര്യമാക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലുമാണ്. തികച്ചും പ്രൊഫഷണലായ ഐ.എ.എസ്. കാർ പോലും സെക്രട്ടറിയേറ്റിലൊക്കെ നിഷ്ക്രിയരാകുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതാവാം. ഉദ്യോഗസ്ഥ അഴിമതിയും അനാസ്ഥയും മൂലമാണ് കാര്യങ്ങളൊന്നും ഭംഗിയായി നടക്കാത്തത് എന്നാണ് രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥിര വിമർശനം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇവരെ രാഷ്ട്രീയ തരംതിരിവോടെ സംഘടിപ്പിച്ച് തമ്മിൽ ചേരിതിരിവാക്കി നേതാവു ചമയുന്നതിൽ നി ന്നും രാഷ്ട്രീയക്കാർ വിട്ടുനിൽക്കേതല്ലേ? അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തിടത്തോളം ഈ വിമർശനങ്ങൾ ആ ത്മാർത്ഥതയില്ലാത്തതാണ്.

പള്ളിയിലും അമ്പലത്തിലും പോകുന്ന അതേ വ്യക്തിതന്നെയാണ് രാഷ്ട്രീയത്തിലും ഇടപെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊു തന്നെ, ഇവ രിനെയും വിലയിരുത്തി അവയിൽ നിന്ന് ലഭ്യമാകുന്ന സേവനങ്ങളിൽ മികച്ചത് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും ഓരോ പൗരനുമു്. മതമെന്നാൽ വർഗ്ഗീയതയാണെന്നും, വർഗ്ഗീയതയെന്നാൽ തീവ്രവാദമാണെന്നുമുള്ള ഇടതുപക്ഷ പ്രചരണവും പരിശോധിക്കേതാണ്. മതത്തിന്റെ സ്വാധീനമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെയാണ് കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസം ഉടലെടുത്തതും വികാസം പ്രാപിച്ചതും. ഇന്നും അതിന്റെ സ്വാധീനത്തിന് ഇടിവ് സംഭവിച്ചിട്ടുന്നെ് തോന്നുന്നില്ല. വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ ജീവിതക്ലേശ്ശങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കാൻ കൂട്ടുനിൽക്കുന്ന എന്തിനെയും-മതമായാലും രാഷ്ട്രീയമായാലും-അവൻ ആശ്രയിക്കും. അതിൽ മകച്ചതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. മതമായാലും രാഷ്ട്രീയമായാലും ജനങ്ങൾ ക്കിടയിൽ സ്വാധീനം കുറയുന്നു എ ങ്കിൽ അന്യനെ പഴിപറയാതെ സ്വയം വിമർശനമാണ് ആദ്യം നടത്തേത്. മതം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടേ സാഹചര്യം ആര് സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതും പ്രധാനമാണ്. എന്നിൽ മതത്തിന്റെ സ്വാധീനം വർദ്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഉത്തരവാദി രാഷ്ട്രീയവും നേരെമറിച്ചായാൽ അത് മതത്തിന്റെ പോരായ്മയുമാണ്. കാരണം ഞാൻ ഇവ രിന്റെയും ചേരുവയാണ്. ഒന്നിനെയും പൂർണ്ണമായി തള്ളിപ്പറയാനോ ഉപേക്ഷിക്കാനോ എനിക്ക് കഴിയില്ല.

ഇന്നത്തെ നിലയിൽ രാഷ്ട്രീയ തിരുത്തലുകൾക്ക് ഉതകുന്ന രീതിയിൽ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്താൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ആൾബലവും സംഘടനാശേഷിയും മതങ്ങൾക്കുമാത്രമേയുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇവിടെ പൊട്ടിമുളയ്ക്കാനോ വേരുപിടിക്കാനോ അനുവദിക്കാത്തതിനാൽ രാഷ്ട്രീയത്തെ ചോദ്യം ചെ യ്യാൻ ആരുമില്ല എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ. മതങ്ങളെ വിമർശിക്കുവാനും തിരുത്തുവാനുമുള്ള അവകാശം രാഷ്ട്രീയത്തിനും അവർ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തിനുമുങ്കെിൽ നേരെ തിരിച്ചും ഈ അവകാശമൊക്കെ ലഭിക്കേതാണ്. മതങ്ങൾ വാ തുറന്നാൽ അവയെ കൂട്ടത്തോടെ ആക്രമിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. വ്യക്തിയിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിനുള്ള അധികാര-അവകാശങ്ങൾ മതങ്ങൾക്കുമു്. കാശ്മീരിലും പാക്കിസ്ഥാനിലുമൊക്കെ വർ ഗ്ഗീയതയും തീവ്രവാദവുമാണെന്നൊ ക്കെ പറയാം. പക്ഷേ, ജനായത്ത ഭരണം ഭരിച്ചുഭരിച്ചാണ് ഈ പരുവത്തിലാക്കിയത് എന്ന വസ്തുതയും വിസ്മരിക്കരുത്. രാഷ്ട്രീയക്കാർ സ്വന്തം കാര്യലാഭത്തിനായി വളർ ത്തിയ വർഗ്ഗീയത മാത്രമേ ജനങ്ങൾ ക്കിടയിലുള്ളൂ.

മതങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ആത്മീയതയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കണമെന്ന തിയറി നല്ലതാണ്. പക്ഷെ, രാഷ്ട്രീയവും അത് നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഭരണകൂടങ്ങളും ജനങ്ങൾക്ക് നൽകേതായ സേവനങ്ങൾ അഴിമതിരഹിതമായും സ്വജനപക്ഷപാതമില്ലാതെയും അർഹതപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭ്യമാക്കാതെ വരുമ്പോഴാണ് മതങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ അനിവാര്യമായി മാറുന്നത്. അതിൽ അവരെ പഴിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. ആരോഗ്യ-വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സർക്കാർ കയ്യൊഴിഞ്ഞ

ബുള്ളറ്റിൻ വരിസംഖ്യ നിരക്ക്

2 വർഷത്തേക്ക്	- 100 രൂ.
ആയുഷ്ക്കാലം	- 1000 രൂ.
വിദേശത്ത്	- 4000 രൂ. (100 ഡോളർ)

വരിസംഖ്യാ കാലാവധി തീർന്നവർ പുതുക്കുക.

വേദപുസ്തക പഠനം: അപ്പോ പ്രവൃ: 8: 26-36

സഭ: ഭ്രഷ്ടരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹം

ഡോ. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്

ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷാസാധ്യത മതപരമായി തിരസ്കൃതരായവർക്കു കൂടി കിട്ടുന്നതിന്റെ വിവരണമാണ് അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികളുടെ രചയിതാവായ വി. ലൂക്കോസ് ഇവിടെ നൽകുന്നത്. ഈ സംഭവത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം യറുശ ലേം ദേവാലയത്തിൽ പോയി മടങ്ങുന്ന ഒരു എത്യോപ്യാക്കാരനാണ്. അദ്ദേഹം എത്യോപ്യൻ രാജ്ഞിയു ടെ സാമ്പത്തിക സംവിധാനത്തി ന്റെ തലവനാണ്. ഈ മനുഷ്യൻ എങ്ങ നെ രക്ഷാനുഭവത്തിൽ വന്നു എന്നതാണ് ഈ വേദഭാഗത്തെ പ്രമേയം.

എത്യോപ്യക്കാരനായ ഈ വ്യക്തിയുടെ പേര് ഗ്രന്ഥകാരൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ രുവിശേഷണങ്ങൾ ചേർ ത്താണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കാര ണം ഗ്രന്ഥകാരനെ സംബന്ധിച്ച് അ യാളുടെ പേരല്ല പ്രധാനം. മറിച്ച് വിശേഷണങ്ങളാണ് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷത പുറംകാഴ്ചയിൽ കത്തൊവുന്നതല്ല. അയാൾ ഒരു ഷണ്ഡനത്രേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുപോലും നൽകാതെ ഈ വിശേഷണം ചേർത്തിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകമായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തോടെയായിരിക്കണം. മതസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ശാരീരിക വൈകല്യം മൂലം തിരസ്കൃതനായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് വിശ്വാസ സമൂഹത്തിൽ സ്വീകാര്യത ലഭിക്കുന്നത് ചൂിക്കാണിക്കുന്നതിനാണ്.

ന്യായപ്രമാണം ഒരു ഷണ്ഡനെ യഹൂദമതാംഗമാക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. കർത്തൃസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടേവരുടെ പട്ടികയിൽ ആദ്യത്തെ വിഭാഗം ഷണ്ഡരാണ് (ആവർത്ത. 23:1). പുരുഷാവയവത്തിന് ഊനമുള്ള ഒരു മൃഗത്തെ യാഗത്തിനു യോഗ്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല (ലേവ്യ. 22:24). മതസമൂഹത്തിൽ അംഗമാകുന്നതിന് മതശാസന പ്രകാരം നിരോധനമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തീയ രക്ഷയിൽ പങ്കുചേരാൻ അർഹനായി എന്നതാണ് ഇവിടെ സൂചന. അയാൾ മതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലാത്തവരുടെ പട്ടികയിൽപ്പെട്ട പേരും മുഖവുമില്ലാത്ത പ്രത്യേക സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലാണ് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേത്. അല്ലാതെ അയാളുടെ പേരിലല്ല എന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പക്ഷം. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഇടം നൽകുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ സമൂഹം എന്നിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

രാമതായി അയാൾ ഒരു എത്യോപ്യാക്കാരനായ നിലയ്ക്ക് കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനായിരിക്കണം. പഴയനിയമ പ്രകാരം അയാൾ പിതൃശാപമേറ്റ ശേമിന്റെ വർഗ്ഗക്കാരനാണ് (ഉല്പത്തി 5:32, 10:6-29). ഈ കൂട്ടരെ പഴയനിയമം അവമതിക്കുന്നു്. എത്യോപ്യാക്കാരന് അവന്റെ നിറം മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് പ്ര വാചകൻ ചോദിക്കുന്നതിൽ

പ്പോഴാണ് മതനേതൃത്വങ്ങൾ കൂടുതലായി അതിലേയ്ക്ക് വന്നത് എന്ന കാര്യം മറക്കരുത്.

തങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടില്ല എന്ന് ഏത് മതനേതൃത്വം പറഞ്ഞാലും അത് തികഞ്ഞ കപടതയും ഉത്തരവാദിത്തമില്ലായ്മയുമാണ്. വി ശ്വാസികളോട് സത്യവും നീതീയും പ്രഘോഷിക്കുമ്പോൾ അത് സമൂഹത്തിലും നിലനിൽക്കുന്നു എന്നുറപ്പ് വരുത്താനുള്ള ബാദ്ധ്യതയും മതങ്ങൾക്കു്. രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ "വർഗ്ഗീയത" എന്ന ഓലപ്പാമ്പിനെ മതങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത്.

മതം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടണം എന്നതിനർത്ഥം എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും തങ്ങൾക്കുമാത്രം ലഭിക്ക ണം എന്ന വാദമല്ല. മറിച്ച്, രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ "വർഗ്ഗീയഭീഷണിയെ ഭയപ്പെടാതെ" നിത്യേന ഉത്ഭവിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ വിഷയങ്ങളോട് നീതിപൂർവ്വമായി പ്രതികരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും അതുവഴി സ്വന്തം സമുദായത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാനുമുള്ള കടമയും ഓരോ മതവിഭാഗങ്ങൾക്കുമു്. രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ സ്പോൺസർഷിപ്പില്ലാതെ തന്നെ മതസൗഹാർദ്ദത്തിന് ഇത് വഴിതെളിക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ സമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും ഒരു തിരുത്തൽ ശക്തിയായി വിവിധ മതങ്ങളും സമുദായങ്ങളും രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കേു.

ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ഒരു ചോ ദ്യം, എല്ലാവരും ഇങ്ങനെ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചാൽ രംഗം കലുഷിതമാകില്ലേ എന്നതാണ്. തീർച്ചയായും ഇല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. തന്നെയല്ല, ഭാവിയിൽ ഇത് സമൂഹത്തെ കൂടുതൽ നന്മകളിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒന്ന്, മത-സമുദായ നേതൃത്വങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ നീതി നിർവ്വഹിക്കേിവരും. ര്, സത്യത്തിലും നീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായി പ്രതികരിക്കുന്നതിനാൽ സഹോദര മതങ്ങൾ കൂടുതൽ ബഹുമാനത്തോടെ നോക്കിക്കാണും. മൂന്ന്, മത-സമുദായ നേതൃത്വങ്ങളുടെ സത്യസന്ധമായ ഇടപെടലുകൾ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വ ത്തെ കൂടു

●

ഈ സൂചനയ്. വംശീയതയുടെ പേ രിൽ യഹൂദാ മതാംഗത്വം ന ിഷേധിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും ആഫ്രി ക്കക്കാർ ഒരു തരംതാണ വർഗ്ഗമായി യഹൂദാ സമൂഹം പരിഗണിച്ചിരുന്ന കൂട്ടമാണ്. അതുകൊ് ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ് വിശേഷണങ്ങളും അദ്ദേ ഹം യഹൂദാ സമൂഹത്തിനും ദേശീയ യഹൂദർക്കും അസ്വീകാര്യ നാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാനാണ്. മതശാസന പ്രകാരവും സാമൂഹിക അംഗീകാരത്തിന്റെ പേരിലും തിര സ്കൃത വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നയാൾ ക്രൈസ്തവരക്ഷാ സമൂഹത്തിൽ പൂർണ്ണ അംഗ ത്വം പ്രാപിക്കുന്നതു വഴി സഭ ഭ്രഷ്ടരെ ഉൾക്കൊ് രക്ഷ യിൽ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പുനൽകുന്ന വിശ്വാസസമൂഹമാണെന്ന് വെളി പ്പെടുത്തുകയാണ്. ക്രിസ്തുവി ലൂടെയുള്ള രക്ഷയുടെ സാർവ്വത്രിക സ്വഭാവവും സഭ ബഹിഷ്കൃതർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാവരുടെയും രക്ഷാമാർഗ്ഗമെന്ന ചിന്തയും, സുവി ശേഷത്തിന്റെ സാർവ്വ ലൗകീകതയ ും ഈ വേദഭാഗത്ത് വെളിപ്പെടുന്നു്.

മത-സാമൂഹ്യ ജീവിതമേഖല യിൽ നിന്ന് തിരസ്കൃതരായ ന്യൂന പക്ഷ സമൂഹങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി യാണ് ഈ കഥാപാത്രം. അതുകൊ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അയാളുടെ പേ രിനല്ല, സവിശേഷതകൾക്കാണ് പ്ര സക്തി എന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ കരുതു ന്നു. അതായത് അയാൾ എത്യോപ ്യനായ കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനാണ് എന്നും മതശാസനപ്രകാരം ഭ്രഷ്ടന ായ ഒരു ഷണ്ഡനാണെന്നതുമാണ് വെളിപ്പെടേ കാര്യം. ഈ പരിഗണന പ്രകാരം എത്ര അധികാര സ്ഥാന ത്തുള്ള വ്യക്തിയാണെങ്കിലും അവ ഗണിക്കപ്പെടുകയാണ് പതിവ്. രാജ കൊട്ടാരത്തിൽ അന്തഃപുര പാലകർ മുതൽ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥർവരെ ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നു. രാജധാനിയിൽ എവിടെയുമുള്ള പ്രവേശന സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോ ഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു മുൻകരുതൽ നടപടിക്ക് വിധേയരാ യിട്ടു് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്ക് രക്ഷയുടെ അനുഭവം ന ിഷേധിക്കാനാവില്ല എന്നതാണ് ഇവി ടെ സൂചന. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശാരീ രിക-മാനസിക-സ്വഭാവ സവിശേഷ തകളോ വംശീയതയോ സഭയിൽ നിന്നോ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ ന ിന്നോ ആരെയും അകറ്റുന്നില്ല.

ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന എത്യോപ്യൻ യഹൂദമതത്തിൽ ജനിച്ചവനാകാൻ സാധ്യതയില്ല. വിദ്യാസമ്പന്നനായിരുന്ന അയാൾ യഹൂദമതത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായി രുന്നിരിക്കണം. എന്നാൽ അതിൽ അംഗമാകാൻ തന്റെ ശാരീരിക-വംശീയ പ്രത്യേകതകൾ അയാളെ തടഞ്ഞിരിക്കണം. എങ്കിലും യഹൂദ സമൂഹത്തിന്റെ മത-ആത്മീക കേന്ദ്ര മായ യറുശലേം ദേവാലയത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് അവി ടെയെത്തി. ആരാധനയ്ക്ക് പോയി എന്ന പ്രയോഗം കൊ് യറുശലേം ദേവാലയത്തിൽ പ്രവശിച്ച് യഹൂ ദരോടൊപ്പം ആരാധനയിൽ പങ്കു കൊു എന്ന സൂചനയൊന്നുമില്ല. ശാരീരിക ന്യൂനത നിമിത്തവും മതാംഗം അല്ലാത്തതുകൊ ും ന ിരോധനമുള്ള അദ്ദേഹം അനുവാദ മുള്ളിടത്തു നിന്ന് അരാധനയിൽ പ ങ്കെടുത്തു എന്നു മാത്രമേ മന ിലാ ക്കേുള്ളൂ. അതല്ലാതെ അദ്ദേ ഹം യഹൂദനായിരുന്നെന്നോ ആരാധന യിൽ അവരോടൊപ്പം പങ്കെടുത്തു എന്നോ അർത്ഥമാക്കേില്ല. അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ ശാരീരിക വംശീയ കുറ വുകൾ എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന തിന്റെ താല്പര്യം അദ്ദേഹം യഹൂദമ തത്തിന് അനഭിമതനെങ്കിലും ക്രൈ സ്തവ സമൂഹം അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടെ ഏത് ഭ്രഷ്ടനെയും സ്വീകരിക്കുന്ന രക്ഷാസമൂഹമായി എല്ലാക്കാലത്തും നിലനിൽക്കണം എന്ന് വെളിപ്പെടു ത്തുകയാണ്.

യറുശലേം ദേവാലയത്തിൽ പോയി മടങ്ങുമ്പോൾ യഹൂദ മത സമൂഹത്തിൽ അംഗമാകാൻ കഴിയാ ത്തതിലുള്ള നിരാശ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന ിനെ തീർച്ചയായും വേദ നിപ്പിക്കുന്നുായിരിക്കണം. എന്നാൽ മടക്കയാത്രയിൽ വായിക്കുവാന ായി യെശയ്യ പ്രവചനത്തിന്റെ ഒരു ചുരുൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തമാക്കിയിരു ന്നു. പ്രവചനത്തിന്റെ മൂന്നാം ഭാഗ (അദ്ധ്യായം 40-66) മായിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുായിരു ന്നത്. സാർവ്വത്രി ക രക്ഷയെപ്പറ്റി ദർശനമുള്ള പ്രവചനഗ്രന്ഥമാണിത്. മാത്രമല്ല. ഷണ്ഡന് രക്ഷിത സമൂഹ ത്തിൽ പ്രവേശന സാധ്യത പ്രവചി ക്കുന്ന പഴയ നിയമത്തിലെ ഏക ഗ്രന്ഥവുമാണ് (യെശയ്യാ. 56:3-6). അതുകൊായിരിക്കണം ഷണ്ഡന് പ്ര ത്യാശ നൽകുന്ന വേദഭാഗമുൾപ്പെട്ട ഈ പ്രചവനച്ചുരുൾ കത്തിെ വാങ്ങി യതുതന്നെ. സർവ്വർക്കും രക്ഷ നൽകുന്ന ദൈ വീക പദ്ധതിയുടെ അവതരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രവച നഭാഗം അയാൾ രഥത്തിലിരുന്ന് വായിക്കുന്ന സമയത്താണ് ഫിലി പ്പോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയെ ത്തുന്നതും സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെ ടുന്നതും. ഷണ്ഡന് പോലും പ ങ്കെടുക്കാവുന്ന ആ രക്ഷാപദ്ധതി ക്രിസ്തുവിൽ അരങ്ങേറിയതിനെ പ്പറ്റി ഫിലിപ്പോസ് വിശദീകരിച്ച പ്പോൾ തന്റെ സാധ്യത അയാൾ മുന്നിൽ കാ ണുന്നു. ഈ തിരിച്ച റിവും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തി ക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും അയാളെ ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കും തനിക്കുകൂടെ അംഗത്വം നൽകുന്ന വിശ്വാസസ മൂഹത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്നു. തനിക്ക് രക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന തിന് തട മില്ലെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഷണ്ഡൻ ഉടൻതന്നെ സ്നാനം നൽ കുന്നതിനായി ഫിലിപ്പോസിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. മത-സാമൂ ഹ്യ-വംശീയ ഘടനകൾ പുറത്താ ക്കുന്നവർക്ക് ഇടംനൽകുന്ന സമൂ ഹമാണ് സഭയെന്നും സാർവ്വത്രിക രക്ഷാസാധ്യതയാണ് സുവിശേഷ ത്തിന്റെ ദർശനമെന്നും ക്രിസ്തു സകല തിരസ്കൃതർക്കും രക്ഷാ കേന്ദ്രമാണെന്നും അയാൾ തിരിച്ച റിയുന്നു. സകലർക്കും രക്ഷാസാ ധ്യതയും രക്ഷാസമൂഹത്തിലുള്ള കൂട്ടായ്മയും ദൈവീക നടത്തിപ്പും

മന ിലാക്കുന്നു.

തിരസ്കൃതർക്ക് രക്ഷാസാധ്യത തുറന്നുകൊടുക്കുക സുവിശേഷത്തിന്റെ മൗലീക സ്വഭാവമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂടെ ചേർന്നവരിൽ പലരും സാമൂഹ്യമായും സാമ്പത്തികമായും തൊഴിൽപരമായും അവഗണിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടരായിരുന്നു. ചുങ്കക്കാർ, തീവ്രവാദികൾ, വേശ്യകൾ, ശമര്യർ, പാപികൾ എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ പട്ടിക നീുപോകുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന അഭിമതരുടെ മുഖ്യധാരയ്ക്ക് യേശു മേൽപ്പറഞ്ഞവരെ കൂട്ടി ബദൽധാര സൃഷ്ടിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അപമാനിതരുടെയും അവശരുടെയും വിമോചനവും രക്ഷയുമാണ്. ദുർബലരായ, നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അസംഘടിത ന്യൂനപക്ഷവും, ബഹിഷ്കൃതരും ക്രിസ്തുവിനാൽ തുറക്കപ്പെട്ട ദൈവരാജ്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്നു. അ തുകൊ് യഹൂദമതത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് നേതാക്കളെ വിരൽ ചൂി നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ചുങ്കക്കാരും വേശ്യകളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണശേഷം തിരസ്കൃതന്റെ വിമോചനം എന്ന ക്രിസ്തു ദൗത്യം സ്വന്തം നിയോഗമായി ക് സഭ അതിന്റെ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെ ചരിത്രമാണിവിടെ വെളിപ്പെടുന്നത്.

ഇത് വെറുതെ പഠനത്തിനുവേി മാത്രം അവതരിപ്പിച്ച വിഷയമല്ല. നമ്മുടെ സഭാസമൂഹം ഇക്കാര്യം എത്ര ഗൗരവമായി എടുത്തിട്ടുന്ന് അന്വേഷിക്കേതു്. നാം ഇന്നും നസ്രാണി സമൂഹത്തെയും, പാരമ്പര്യത്തെയും, ചരിത്രത്തെയും, എന്തിന് നസ്രാണി പൗരുഷത്തെ പോലും പുകഴ്ത്തി ആത്മപ്രശംസ നടത്തുന്ന സമൂഹമാണ്. സുവിശേഷത്തിന്റെ മർമ്മവും സാർവ്വത്രിക രക്ഷയുടെ സന്ദേശവും ഉൾക്കൊള്ളാതെ ഏകദേശം 20 നൂറ്റ് (തോമാശ്ലീഹാ പാരമ്പര്യ പ്രകാരം) കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിന്റെ ചരിത്രമാണ് നമുക്കുള്ളത്. ഇവിടത്തെ ഉപരിവർഗ്ഗ സമുദായങ്ങളുടെ പരിഗണനയും അംഗീകാരവും ക്രിസ്തുനിയോഗത്തിന് ഉപരിയായിക സഭ സവർണ്ണ സാമുദായിക ഘടനയോട് ചേർന്നുനിന്ന് ഭ്രഷ്ടരെയും ദുർബല വിഭാഗങ്ങളെയും അടിമകളാക്കിയും ചൂഷണം ചെയ് തും പോന്ന ചരിത്രത്തെ ക്രിസ്തീയ നിയോഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എങ്ങനെ ആശയവത്കരിക്കാമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. ഗതകാല ചരിത്രത്തിൽ വിമോചന സുവിശേഷത്തിന് വിലകൊടുത്ത പാരമ്പര്യം നമുക്കില്ല. നമുക്ക് വേയിരുന്നത് സവർണ്ണരുടെ ചങ്ങാത്തവും ഉന്നതരുടെ ഔദാര്യവുമായിരുന്നു. ഒരു ജാതിയോ, ഉപജാതിയോ ആയി സ്വയം പരിഗണിച്ച നമ്മുടെ പൂർവ്വകാലത്തെക്കുറിച്ച് ആ ത്മപ്രശംസയ്ക്ക് നമുക്ക് അധികമൊന്നും വകയില്ല.

'നസ്രാണി' (നസ്രായന്റെ അണി) എന്ന പദം 'ക്രിസ്ത്യാനി' എന്നതുപോലെ തന്നെ രക്ഷാസൂചന നൽകുന്ന ശബ്ദമാണ്. എന്നാൽ നാമാകട്ടെ, സ്വയം ഒരു ജാതി-സമുദായ സമൂഹമായി ഇതിനെ പരാമർശിക്കാൻ ഈ വാക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ചെരുപ്പിന് ചേ രാൻ പാദം മുറിക്കുന്നതുപോലൊരു പണി! ഇതിനെപ്പറ്റി എങ്ങനെ നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാനാവും.? 'നസ്രാണി പൗരുഷം' എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രയോഗിക്കാനാവാത്തവയാണ്. അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികളിലെ ഈ സംഭവത്തിൽ, പൗരുഷം നഷ്ടപ്പെട്ടതായി സമൂഹം വിധിയെഴുതിയ മനുഷ്യനിൽ അഭിമാനബോധം ഉളവാക്കുകയാണ് ആദിമസഭ ചെയ്തത്. ഇവിടെ പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കാൻ, ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൂടെ നടക്കാൻ, സുവിശേഷം മറന്നതും കാര്യസാധ്യത്തിന് ഇവിടെയെത്തിയെ സകല വിദേശീയ സഭകളുടെയും പാദസേവ നടത്തിയതും സ്വന്തം ഒരു വേദശാ സ്ത്ര-ആരാധനാ പൈതൃകം സൃഷ് ടിച്ചതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതുമെല്ലാം നാം മറക്കേതല്ല. അടിസ്ഥാന നിയോ ഗം മറന്ന നമുക്ക് എന്തു പൗ രുഷം? ഇങ്ങനെയുള്ള നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാനുള്ളത് പത്രോസ് ഒസ്താസിയോസ് തിരുമേനി (മൂക്കഞ്ചേരി) തുടങ്ങിവച്ച ബദൽ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ്; നമ്മുടെ ചരിത്രത്തെ പറ്റിയല്ല.

സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ ജാതീയ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം അനുഭവിക്കുന്നവർ ഇന്നും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലു്. നാം സഭയിൽ ചേർത്തതുമൂലം ജോലി, പഠനരംഗ ങ്ങളിൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട 10 ശതമാനത്തിലധികം അംഗസംഖ്യയുള്ള ദളിത് ക്രൈസ്തവർക്ക് പഠന, ജോലി സൗകര്യങ്ങൾ സംവരണം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം ചിന്തിച്ചിട്ടുതന്നെയില്ല. നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അവർക്ക് സംവരണമില്ല. അവരിൽ നിന്ന് എത്രപേർ വൈദീക ശുശ്രൂഷാരംഗത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് നാം സൗകര്യം ചെയ്തു? സഭയുടെ അടിസ്ഥാന ദൗത്യനിർവ്വഹണരംഗത്ത് നാം

ഡയോസിഷ ബുററ് സെ ല്ല

(വൈദീകസംഘത്തിന്റെയും വനിതാ സമാജത്തിന്റെയും സംയുക്ത സംരംഭം)

അരമന കോംപ്ലെക്സ്, മൂവാറ്റുപുഴ

സഭാ സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും,

ആത്മീയ വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും,

ആരാധനയ്ക്കാവശ്യമായ മറ്റ് സാധനങ്ങളും ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്.

Response

Those who sabotaged the Peace Process of the Malankara Syrian Church an Over View

(A Rejoinder to the essays of Dr. Thomas Athanasius, Metropolitan)

Dr. K.M. George, Melmana

20) Though there was a special bull- Kalpana- issued by the Catholicose regarding streamlining the administrative arrangements of the Kandanad Diocese, the meeting to work out its details held on 9-6-1997 decided to formalize the diocesan work between the existing bishops of the Kandanad diocese. But at the meeting held on 17-6- 1997, bishop Mathews Sevariose of Kandanad had withdrawn from this forum along with his team, there by rendering the bull of the Catholicose a bull shit (DB Nov 2010, P10)!.

21) In the mean while the 'Church Unity Forum' came into being. It included prominent lay leaders like the erstwhile union minister late Mr. AM Thomas, Mr. TM Jacob, and Dr. Babu Paul. The purpose of the forum was to bring in the large majority of the believers to the main stream of unity and peace, though they fall into two different camps. The historic public meetings held at Kolenchery and Piravom had shown that some 75 per cent of the believers were for unity, if attendance was any yard- stick of the above two meetings. Alas even that was thwarted by the sons of Satan, the anti peace prophets, who belonged to the extremists groups of both the camps again.

22) Several parish churches including the historic Kadamattaom, Kolenchery, Puthuvelly Mamalassery and the like came forward, particularly its erstwhile patriarch group members to march forward to have lasting peace and unity in the Malankara Church. However, the master intriguing techniques of the extremists in both the camps with the connivance of the leadership made many a peace activist to shy away for fear of personal security.

23) It is worth recalling that when the author had taken up unity and peace process, as the main agenda, some highly qualified seminary teachers who owed allegiance to Dr. Thomas Athana-sius- the author- had resigned from the seminary of the patriarchal group. However, their rehabi-litation in the Orthodox Theological Seminary at Kottayam had re-mained only a cry in the wilderness. This was another inadvertent way of pooh-poohnig the unity process, may be in a subtle way by the Orthodox Church (DB, Jan, 2011, P 6).

24) Bull No 78/97 of HH Catholicose streamlining the ad-ministrative arrangements of the Kandanad diocese parishes was taken up in its letter and spirit by Dr Athanasius and his team for achieving complete unification of the peace process despite the non cooperation from his orthodox counter part Dr Mathews Seva-riose. Parishes like Kadamattom, Kolenchery, Piravom, Mamala-ssery, etc had reasonably good response and support for unity move and the peace initiatives as discussed elsewhere.

Administrative streamlining was taken up to begin with at Kadamattom parish. Though the erstwhile orthodox faction had only about 25 per cent of the parish strength, the power brokers of the orthodox faction insisted up on key positions in the new arrangements for them like Vicar and Trustee. Though proportional representation was the initial proposal, only joint vicar and joint trustee positions (both were with out any constitutional powers) were offered to the new peace makers. This anomaly was though tried to be rectified at the apex level of the church, nothing tangible came through. It was a kind of blow to the peace process at the

micro level and was enough to convey the message to those who were in the forefront of the peace process. The orthodox faction had resorted to all sorts of strong arm tactics to achieve their hidden agenda.

Thus the Neo - Antiochan Movement got a shot in the arm and polarization had a snow balling effect as well. One thing was very clear that even at the regional level, the orthodox faction did not show the required maturity, sagacity, magnanimity, prudence, vision, fortitude, civility etc (DB Feb 2011, P 6).

25) After the 1958 peace accord, the Kndanad diocesan bishops Mar Augen and Mar Philexinose were not in good terms. On a routine visit to the seat of the Catholicose at Devalokam to enquire about the health of the ailing co- bishop and senior Mar Augen, Mar Phelixenos had called on the former. At that time the then Catholicose HH Ghevarghese II had reportedly assaulted Mar Philexinose by catching hold of his rather airy long beard. Later on it was reported that it was not an assault but when bishops meet each other they exchange kiss of peace by holding both the hands! There is another version as well in private circulation regarding this unfortunate episode. The late catholicose was a very tall person as compared to Mar Phelixenos and when the tall person was bending down to reach out his hands to the relatively shorter person, to give the kiss of peace, his hands could hardly reach only up to the airy beard.!

This matter of factual narration by the author had created reportedly wounded feelings and umbrage among some of the high tension wires and wares in the Orthodox Church, may be due to their superfluous perceptional capabilities and grasping handicaps. It seems some people catch only what is mean and poor in taste- perceptional handicaps? Needless to mention, of course, HH Gheevarghese II was a person of tall stature both physically and metaphysically.

This assault episode had paved the way for the emergence of the Antiochean Movement the very next day from the house of Dr PT Thomas of Palampadm in Kottayam (DB, Feb 2011, P6).

26) Seemingly a new strategy was afloat against the three bishops who accepted the call for peace and unity. Vested interest groups had wasted no time to spread rumors and scandals about them, that that they might hijack the Orthodox Church and join the Malankara Catholic Church or form new church under bishop **Gurgan Sevariose**, etc. The rumor mills were in full swing for a while. This kind of rumours were spread through out the church not by the patriarch section but reportedly by orthodox faction and that too with the blessings of its major spiritual fathers (DB Feb 2011,P7).

In fact had there been the semblance of fairness, discretion, concern, vision, mission etc, peace process and unity would have achieved its dynamic equilibrium.

27) Again, let us go back to Kadamattaom parish to make the picture emerge better for clarity. As the constitutional positions were snatched by the erstwhile catho-licose section headed by bishop Sevariose, a new effort was made through legal intervention to deni-grate the author by raising two issues:

* Dr Thomas Athanasius was not a Metropolitan selected and consecrated as per the 1934 constitution and as such his position is null and void.

*The very act of accepting and appointing Athanasius by the then Catholicose Mathews ii was unconstitutional and invalid.

Interestingly enough, the same arguments were raised by the advocate of Metropolitan Thomas Dionysius, the present HB Thomas I of the Jacobite church- the erstwhile patriarch section! The readers can infer from the above as how the peace initiatives were facilitated by the various stake-holders.

Some took it as a frontal attack on the authority of the Catholicose- their own boss!

Some others were evolving strategies and were bent up on tarnishing the image of the peace makers (DB, March 2011, P 6-7).

28) It may also be pointed

out that all metropolitans who were consecrated since 1-1-1970 came under the proviso of status –quo, not on the basis of constitutional requirements. This was equally binding to all metropolitans of both the factions. As the Supreme Court verdict has the over riding powers and in effect, it is by per force of decree and not on anything else! There are several concocted stories to convince the gullible poor believers, other wise (DB March, 2011, P 7).

29) Peace in the Malankara Church through unity was the only non-negotiable and lasting solution. After the Supreme Court verdict, it was the only option open to all who are proactive and positive**. It is not because of the fact that Orthodox Church was an ideal church, but it had the mandate and safe guards as per the Supreme Court verdict.**

30) Kolenchery parish administration was another classic example of failed high handedness by regional church leadership. The stories of Fr Skaria Echikottil and Fr. John Thenungal point the finger to one thing namely as to who played the one man up game of isolating the movers and shakers of the unity move in the church. The end result was the closure of Kolenchery Parish Church for nearly a decade due to the lack of proactive and sensible approach adapted to people and their sen-sitivities. In my own soliloquy some times I think of the irony of the so called self appointed centurion in charge of protecting the interests of Indian Catholicate acting in re-trograde! (DB, April 2011, P 7-8)

The Final Pointing Fingers:

The foregoing, I am sure must have probably shed some light on the intense peace and unity efforts made in the Malankara Church in the recent past. Admittedly the series of essays, say some 12 of them published in the diocesan bulletin (DB) from 2010 on wards, is a satisfying meaty work. Interestingly enough, the peace makers and breakers, by and large, are all from with in. An emerging strong point is that both the victor and the vanquished are to be seen with grace and humility, if victory is to be preserved with grace, dignity, and magnanimity and above all with christen mandate of witnessing. However, here as per the 1995 Supreme Curt verdict, there was no victor or vanquished. But a system was evolved to function smoothly with unity and amity. Here it seems, personal vendetta, witch hunting and such other motives were given over ridding importance than promoting harmony and sustaining unity in the church.

Personal petty little kingdoms were overruling the rules of empire as well as the emperor. Never-theless, two factors to some extent sustained the church from further disintegration. They included the emergence of a large number of educated youth who were in-different to the church feud unlike their forefathers. The other was the reduction of fanatics among the church members who were reduced to a micro minority at the national level, of course with regional pockets with fanatics and schemers still very active in the rural and backward areas. For them the only agenda is to engage in seemingly endless litigations and keep them busy with it as their divine calling, as perceived by them or as their mentors made them to believe so for reasons better known to the so-called leaders.

The series of essays have offered many striking and new insights regarding the church feud with its various vicissitudes. It has vividly depicted many a man who is dangerous to cross when it comes to their personal agenda. Readers are invited not cajoled to think about and tease out the hidden agenda. It has brought forth the point that we must play the game of church unity with the will to win. The clarion call it gives is to challenge our own orthodoxies when it comes to points of active christen witnessing.

A striking conclusion of these essays is that recon-ciliation is the key to success. People want respect, not shame. People look for grace, not condemnation. People want reconciliation, not alienation.

What really makes these essays stand out from other

attem-pts like circulars, bulls, etc is its refreshing lack of aca-demic dogma. It has raised ques-tions both subtle and profound, while dealing with the theme extensively and sen-sitively. The exquisite politeness and the individual initiative of the author are worth recalling. However, it some times lead and some times hide and the classic ex-ample is the reference to the private discussions held with the late Dr. Paulose Gregoriose Metropolitan and the many other personal discussions held with the late Catholicose Mathews II.

The style is both descriptive and prescriptive. The finest con-tribution has been its specific observations with definitive ana-lysis. It appears that the philosophy of the author was, **"can not get hanged for what you do not say".** These essays point to one thing that the real opportunities should not be squandered, as both the church factions did many a time. It has exposed the so called arch angel cum protector of the Catho-licate with established attitudes which are dubious in legality and ques-tionable in morality.

The drafting could have been more polished. It is repeti-tious at time. These are irritat-ing but not crippling blemishes. Powerful and ambitious, weighty with ides, the essays survive them. Though it is tough read, it is a rewarding one. Nonethe-less it is presented in scholarly elegance, great narrative skill, warm admiration and carefully restrained sympathy, though its scope is encyclopedic. I am sim-ply amazed and even mystified to see such cross currents and under currents among those spiritual leaders who indulge in its retail and wholesale dealership and mar-keting!

The author with high degree of initiative and integrity has proved to be a strategic thinker. In a way he took on his strides calamities as the will of God. This has taken him from negative relation to positive disposition, as one reads through the essays. The author has been very impres-sive in the recall of his memory, patience, skills and analy-tical ability. It is easy to see the flaw-less cheek bones darken as we remember his humiliation. It is advisable that the extremists who had engineered the fiasco of peace and unity efforts, to remember that pumping up self esteem at any cost are lunacy!

It may also be noted that one has to learn hard lessons from the life time experiences of some of the leaders of the church like Dr. Paulose Gregorios in this context.

It may be worth while to quote from the famous book of late Metropolitan Dr Paulose Gre-goriose, **"Love's Freedom the Grand Mystery."**

" The net result of my rather extensive ecumenical experience is that I have not been able to spot one Christian Church in the whole world that is even half faithful to the cross and to the teachings of the Apostles. I have gradually begun to look out side the Christian Church to see what God is doing. The good is true. It alone is true and everything else must find dissolutions in its own time. I need to learn from all and I have learned from many. From my own Indian tradition, I have learned the prin-ciple of **Ekam advitiayam** or one with out a second. My own Eastern Ortho-dox tradition has confirmed that there is no creation other than God or out side God, because the infinite ultimate has neither outside nor other."

It may be recalled that opinions may vary from place to place and from people to people. Values like fairness, justice and integrity do not change. Wisdom

ഗിലയാദ് മരിയ ധ്യാനകേന്ദ്രവും വയോഭവനവും

വടകര, കൂത്താട്ടുകുളം

Ph: 9447417867, 9961636342

ജാഗരണ പ്രാർത്ഥന : എല്ലാ ആദ്യവെള്ളിയാഴ്ചയും 6 p.m. മുതൽ
വി. കുർബ്ബാന : ശനി 10. a.m., ഞായർ 7 a.m.
സൺഡേസ്കൂൾ : ഞായർ 8.30 a.m. മുതൽ 12 വരെ.

വയോഭവനത്തിൽ സൗജന്യമായും അല്ലാതെയും (Free and Paid) പ്രവേശനം നൽകുന്നു

പ്രത്യാശാശ്രുതി

സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ജീവിതം വ്യർത്ഥം

(1 കൊരിന്ത്യർ 13:1)

കൊച്ചുപറമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ

"ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ദൂതന്മാരുടെയും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും എനിക്ക് സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന ചേങ്ങലയോ ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളമോ അത്രേ...."

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം എന്നത് അനശ്വരമായ സ്നേഹമാണ്. ജീവിതത്തെ നോക്കിക്കാണുമ്പോൾ അവസാനമായി നാം എത്തുന്ന ലക്ഷ്യം സ്നേഹമാണ്. ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത, തകരാത്ത, തളരാത്ത എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്ന അനശ്വരമായ സ്നേഹം. ഉള്ളിൽ സ്നേഹം നിറയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം ഉ ാകുന്നത്. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊരിന്ത്യ സഭയോട് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. നിങ്ങൾ ഈ ലോ കത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിജയിച്ച വ്യക്തികളായിരിക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് പ്രവചനവരവും സമ്പത്തും ഉാകാം, കീർത്തിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഉാകാം, മലയോട് പോലും കല്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം വിശ്വാസം ഉാകാം. പക്ഷേ സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ആ ജീവിതം വ്യർത്ഥമാണ്.

ദിവ്യമായ, പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹം എല്ലാവർക്കും പ്രാപ്യമാണ്. മാത്രമല്ല, എല്ലാവരും അത് ആഗ്രഹിക്കുന്നുമു്. എന്നിട്ടും ഈ അനശ്വരപ്രേമം നേടുന്നതിൽ നിന്ന് നമ്മെ തടയുന്നതെന്താണ്? യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള അഹങ്കാരം (ego) ആണ്. അഹങ്കാരമെന്നാൽ സ്വാഭാവികതയുടെ അഭാവം! അഹങ്കാരം അത്രയ്ക്ക് അസ്വഭാവികമാണെങ്കിൽ പിന്നെ അത് എന്തിനാണ് നമുക്ക് തന്നിട്ടുള്ളത്? നമ്മുടെ ജീവിതവളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ അസ്വാഭാവികത ഒരു പുറന്തോടുപോലെ വളരും. അത് നമ്മിലെ സഹജമായ നിഷ്ക്കളങ്കതയെയും നന്മയെയും ഈ പുറന്തോടിനകത്താക്കുന്നു. "ഇരുളിൽ നിന്ന് പ്രകാശം ഉദിക്കട്ടെ" എന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത ക്രിസ് തുവിന്റെ മുഖത്തുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വെളിച്ചം നൽകേതിന് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (2 കൊരിന്ത്യർ 4:6). ഈ ദിവ്യപ്രകാശം ആ അപക്വമായ അറിവാകുന്ന അഹങ്കാരത്തെ തുടച്ചുനീക്കി നമ്മിൽ ആ ദിവ്യസ്നേഹത്തെ പ്രോജ്ജ്വലിപ്പിക്കും. ആ ദിവ്യസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് ആത്മീയ ജീവിതത്തിലുള്ള അറിവ് ഉണർന്നാൽ അഹങ്കാരത്തിന് അവിടെ സ്ഥാനമു ാവുകയില്ല. പിന്നെ ജീവിതത്തിൽ എന്തു പ്രശ്നമാണുള്ളത്? മനുഷ്യന് പ്രായം കൂടുന്നുങ്കിലും മന ിന്റെ പ്രായം ഒരു നിലയിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുപോകുന്നു. ചിലർ കൗമാരത്തിൽ, ചിലർ യൗവ്വനത്തിൽ, പുതുതായ ഉണർവ്വോ, ഉയർച്ചയോ ഇല്ലാതെ ഉറച്ചുപോകുന്നു. അവരുടെ സംസാരവും ചിന്തകളുമെല്ലാം ഈ തലത്തിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നു. ഒരേ സംഭവങ്ങൾ തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ആത്മീയ അറിവ് വളരുമ്പോൾ നമ്മൾ സ്വയം പ്രകാശിതരായിത്തീരും. ആ വെളിച്ചം നമ്മെ സ്വയം ശുദ്ധീകരിക്കുകയും അനന്തമായ ദൈവീക സ്നേഹത്തിന്റെ പുനർസൃഷ്ടിയാണ് നമ്മൾ എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. നമ്മിൽ സ്നേഹമില്ലായ്മ ശക്തമാകുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മൾ ദൈവസൃഷ്ടിയാണെന്ന ബോധ്യമില്ലായ്മ നമ്മിൽ ശക്തമായതുകൊാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മൾ പുതിയ സൃഷ്ടിയാകുമ്പോൾ മാത്ര മേ അഹങ്കാരത്തിന്റെ കട്ടികൂടിയ കവചം നമുക്ക് തകർക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന, ആത്മീയാനുഭവങ്ങളായ ധ്യാനം, ഉപവാസം എന്നിവകൊു മാത്രമേ ആ വെളിച്ചം നമ്മിലേയ്ക്ക് വഴിതുറക്കുകയുള്ളൂ. പലപ്പോഴും മനുഷ്യൻ തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അവനിലെ മാനസിക അജ്ഞത മൂലമാണ്. ഈ അജ്ഞതയാണ് അഹങ്കാരം. ഇത് തകർക്കണമെങ്കിൽ നമ്മിൽ സ്നേ ഹം ഉടലെടുക്കണം. സ്നേഹമുള്ള ഹൃദയത്തിൽ തിന്മയ്ക്ക് സ്ഥാനമില്ല. അത് സ്വാർത്ഥപരമായ സ്നേഹമല്ല, മറിച്ച് പങ്കുവയ്ക്കുന്ന പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ സ്നേഹമായിരിക്കണം. നമ്മൾ ഒരു വസ്തുവിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. സ്നേഹിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അറിവുാവുക എന്നത് തികച്ചും സ്വാഭാവികമാണ്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് ഏത് വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും സമ്പൂർണ്ണമായി അറിയുമ്പോൾ അതിനെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കാനും കഴിയില്ല....

"കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുന്തോറും താല്പര്യം കുറയുന്നു" എന്നൊരു പ്രമാണമു്. പക്ഷെ "പരിചയം എന്ന അവസ്ഥയിൽ" നിൽക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. അതിലും അപ്പുറത്താണ് അറിവ്. ആ അറിവ് ഒരു ഉണർത്തലാണ്. നന്മയിലേയ്ക്കുള്ള, പ്രേമത്തിലേയ്ക്കുള്ള അനശ്വരമായ സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഉണർത്തൽ. അത് നമ്മിലുള്ള വെറുപ്പിനെയും ഭയത്തെയും നിശേഷം തുടച്ച്നീക്കും. ഭയം ഉത്ഭവിക്കുന്നത് അറിവില്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ്. അതുപോലെ തെറ്റായ അറിവ് വെറുപ്പ് ജനിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മിൽ ഉാകുന്ന വെറുപ്പും ഭയവും യഥാർത്ഥമായ അറിവില്ലായ്മയുടെ ഫലമാണ്. അസ്വസ്ഥമായ മന ിന്റെ ഉടമയ്ക്ക് സ്നേഹത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ലോകത്തിൽ തിന്മ വളരുന്നതിന്റെ കാരണവും അതു തന്നെയാണ്. ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹവും ജ്ഞാ നവും നിറയുമ്പോഴാണ് അസ്വസ്ഥത ഇല്ലാതാവുക.

കത്തിപ്പാറത്തടം പള്ളി: ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് നീതി നിഷേധിക്കുന്നു

കത്തിപ്പാറത്തടം സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് നീതി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. കനാട് ഈസ്റ്റ് ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട ഈ ദേവാലയം സംബന്ധിച്ച് ബഹു. കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ തീർപ്പ് ഉായിട്ടും ഇന്നും സമാധാനപരമായി ആരാധന നടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയാണ് ഉള്ളത്. 2006 ൽ പള്ളി ഏറ്റെടുത്ത ഇടുക്കി ആർ.ഡി.ഒ. യുടെ നടപടിക്ക് എതിരെ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ ഉത്തരവ് ഉായത് താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്. (W.P. (C) No. 28865/2006)

- കത്തിപ്പാറത്തടം പള്ളി ഏറ്റെടുത്ത ഇടുക്കി ആർ.ഡി.ഒ.യുടെ നടപടി നിയമവിരുദ്ധവും അധികാര ദുർവിനിയോഗവുമാണ്.
- കത്തിപ്പാറത്തടം പള്ളി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഇടവകപ്പള്ളിയാണ്.
- 1934 ലെ മലങ്കര സഭാഭരണഘടന അംഗീകരിച്ച് വികാരിക്ക് രേഖാമൂലം എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നവരുടെ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ പള്ളിയിൽ നടത്തിക്കൊടുക്കാവൂ.
- 10 ദിവസത്തിനകം പള്ളിയുടെ താക്കോൽ പള്ളിവികാരിക്ക് കൈമാറണം.

ഈ വിധിയെത്തുടർന്ന് പള്ളിയുടെയും മറ്റ് അനുബന്ധ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും താക്കോൽ ലഭിക്കുകയും വിമത യാക്കോബായ വിഭാഗക്കാർ മറ്റൊരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ച് മാറിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ഇതേത്തുടർന്ന് ഇടിഞ്ഞ് വീഴാറായ പള്ളിക്കെട്ടിടം മാറ്റി പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിന് നടപടി പള്ളിയുടെ ഔദ്യോഗിക പൊതുയോഗം അംഗീകരിച്ചു. ഇതിനെതിരെ വീും യാക്കോബായ വിഭാഗം രംഗത്തുവരികയും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. പള്ളിപണിക്ക് അനുവാദം തരാൻ വിസമ്മതിച്ച റവന്യൂ അധികാരികളുടെ നടപടിക്ക് എതിരെ വീും ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. (W.P. (C) No. 23347/2008) ഈ ഹർജിയിൽ പള്ളിപണിയുന്നതിന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ അനുവദിച്ചുകൊ് ഉത്തരവായി. ഇതിനോടകം യാക്കോബായ വിഭാഗം വിവിധ സിവിൽ കേ ുകൾ വിവിധ കോടതികളിൽ കൊടുത്തെങ്കിലും യാതൊരു ഉത്തരവുകളും അവർക്ക് അനുകൂലമായി സമ്പാദിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇന്ന് ആ കേസുകൾ ഒന്നുകിൽ കോടതി തള്ളുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവർ തന്നെ അത് പിൻവലിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടു്. അവരുടേതായ യാതൊരു കേ ും ഒരു കോടതിയിലും നിലവിലില്ല. സാഹചര്യങ്ങൾ ഇതായിരിക്കെ ഇന്നും പുതിയ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം ആരംഭിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഒരു ചെറിയ മുറിയിലാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവിശ്വാസികൾ ആരാധന നടത്തുന്നത്. വിധിയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുടെ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങൾക്കുമാത്രം അവകാശമുള്ള പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഞായറാഴ്ച രാവിലെ 11 മണിക്കുതന്നെ പുറത്തിറങ്ങ ണം എന്ന നിലയിൽ ഇടുക്കി ആർ.ഡി.ഒ. ഈ അടുത്ത സമയത്ത് ഉത്തരവ് ഇറക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അധികാരികളുടെ പക്ഷപാതപരമായ നിലപാട് ആണ് വർഷങ്ങളായി അവിടെ നടക്കുന്ന എല്ലാ അതിക്രമങ്ങൾക്കും കാരണം. നിയമവാഴ്ചയെ കാറ്റിൽ പറത്തി കോടതിവിധികൾക്ക് യാതൊരു വിലയും കല്പിക്കാത്ത ഇത്തരത്തിലുള്ള നടപടി വലിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. യാക്കോബായ വിഭാഗം തികഞ്ഞ ഗുായിസം ആണ് അവിടെ നടത്തുന്നത്. ഇതിന് തെളിവാണ് 2011 ജൂൺ 26-ാം തീയതി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പി ച്ച ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും വിശ്വാസികളെയും പോലീസ് അധികാരികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ രാവിലെ 10.30 മുതൽ വൈകുന്നേരം 4 വരെ തടഞ്ഞുവച്ചത്. നിയമപരമായി അവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അക്രമത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യം നേടാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. ഈ അക്രമങ്ങൾക്കും അനീതിക്കും എതിരെ ഓർത്തഡോക്സ്സഭ ഒന്നടങ്കം രംഗത്തുവരണം. സഭയുടെ മന ാക്ഷി ഈയൊരു പ്രശ്നത്തിലേയ്ക്ക് ഉണരണം എന്ന അഭ്യർത്ഥനയാണ് വിനീതമായി ഞങ്ങൾക്ക് ഉള്ളത്.

മൗനം ആരംഭിക്കുന്നത്......!

ഗുരുജി

അഗാധവും സാന്ദ്രവുമായ മൗനത്തിൽ നിന്നുമാത്രമേ മറ്റുള്ളവരുടെ വേദന, കാണുന്ന മാത്രയിൽത്തന്നെ അനുഭവിക്കുവാനും അതു പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള സംവേദനശക്തി ഉാകൂ. ഇവിടെ അനേ കം പേർ മരിക്കുന്നു. ഒരുപാട് ദുരിതങ്ങളും, ദുരന്തങ്ങളും കാണുന്നു. എന്നിട്ടും ഇവയൊന്നും നിങ്ങളിൽ കാര്യമായ ചലനമുാക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ അഗാധ മൗനമില്ല എന്നു പറയേിവരും. ചെറിയ ചെറിയ ആശകളിലും നിരാശകളിലും കുടുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ് മന്. അതിന്റേതായ ബഹളങ്ങളിൽ പെട്ടുകിടക്കുമ്പോൾ മനിനും ഉൺമയുടെ സംഗീതം അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ബഹളങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞ് മന് ഉണ്മയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് മൗനം ആരംഭിക്കാനാവൂ.

ദുഖ്റോനോ, അനുസ്മരണം, അനുമോദനം

പെരിയാമ്പ്ര സെ. ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ വി. തോമാശ്ലീഹായുടെ ദുഖ്റോനോ പെരുന്നാളും പുറ്റാനിൽ ബ. യോഹന്നാൻ കത്തനാരുടെ 23-ാം ചരമ വാർഷികവും ജൂലൈ 3 ന് ആചരിച്ചു. വി. കുർബ്ബാനയെത്തുടർന്ന് ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ വികാരി ഫാ. എബ്രാഹാം കാരാമ്മേൽ അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി. യോഗത്തിൽ S.S.L.C., സൺഡേസ്കൂൾ 10-ാം ക്ലാ ് പരീക്ഷകളിൽ ഇടവകയിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും ഉയർന്ന മാർക്ക് നേടി വിജയിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ക്യാഷ് അവാർഡുകൾ വിതരണം ചെയ്തു. S.S.L.C. സ്റ്റേറ്റ് സിലബ ് വിഭാഗത്തിൽ ഐശ്വര്യജോൺ പുറ്റാനിൽ, അൽജാ ജോണി പാാംചേരിൽ എന്നിവരും C.B.S.E. സിലബസ് വിഭാഗത്തിൽ ഹൃദ്യ അന്ന ജെയിംസ് പുറ്റാനിൽ, അനിറ്റ് എഡിസൺ കുറുമഠത്തിൽ എന്നിവരും സൺഡേസ് കൂൾ 10-ാം ക്ലാ ് പരീക്ഷയിൽ ഹൃദ്യ അന്ന ജെയിംസ് പുറ്റാനിൽ, ആഷ്ലി ജോർജ്ജ് പാാംചേരിൽ എന്നിവ രും ക്യാഷ്

ആശുപത്രിദിനം ആഘോഷിച്ചു

വടകര സന്തുല ട്രസ്റ്റ് ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ മൂന്നാം ആശുപത്രിദിനവും ട്രസ്റ്റ് അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 60-ാം ജന്മദിനവും ഒരുമിച്ച് 2011 ജൂൺ 28-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച ആഘോഷിച്ചു. വൈകുന്നേരം 5 ന് സന്തുല ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ ട്രസ്റ്റ് വൈസ് പ്രസിഡന്റ് തോമസ് പുളിക്കീൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഹോസ്പിറ്റൽ ഡയറക്ടറും ക്ലിനിക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റുമായ ഫാ. എഡ്വേർഡ് ജോർജ്ജ് സ്വാഗതം ആശംസിച്ചു. മുഖ്യ അതിഥിയായിരുന്ന കോലഞ്ചേരി, മെഡിക്കൽ കോളജ് സെക്രട്ടറി ജോയ് പി. ജേക്കബ് ഹോസ്പിറ്റൽദിന സന്ദേശം നൽകി. മാനേജ്മെന്റിന്റെയും ജീവനക്കാരുടെയും ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനമാണ് ഏതൊരു ഹോസ്പിറ്റലിന്റെയും വിജയത്തിന് നിദാനമെന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഫാ. ഏബ്രാ ഹാം പൂവത്തുംമൂട്ടിൽ, വിൻസന്റ് കെ. ജോൺ എന്നിവർ ആശംസകൾ നേർന്നു. അഭി. തിരുമേനി അനുഗ്രഹപ്രഭാഷണം നടത്തുകയും ആശംസകൾക്ക് നന്ദിപറയുകയും ചെയ്തു. ട്രസ്റ്റ് സെക്രട്ടറി എൻജി. എ.പി. സെൽവിൻ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ആശുപത്രി സ്റ്റാഫിന്റെ യും കുട്ടികളുടെയും അന്തേവാസികളുടെയും വിവിധ കലാപരിപാടികൾ നടന്നു. അത്താഴവിരുന്നോടെ ചടങ്ങുകൾ 7.30 ന് സമാപിച്ചു. കൂ ത്താട്ടുകുളം ഗ്രാമ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് അഡ്വ. സീനാ ജോൺസൺ, വാർഡ് മെമ്പർ ലിസി ജോസ് എന്നിവർ ആശുപത്രി സന്ദർശിച്ച് ആശംസകൾ നേർന്നു.

ആശ്രമം രൂപീകരിച്ചു

മൂവാറ്റുപുഴ: കനാട് (E) ഭദ്രാസനത്തിലെ സന്യാസ താല്പര്യമുള്ള വൈദീകരെ ചേർത്ത് പുതിയൊരു ആശ്രമം ആരംഭിച്ചു. വചന സ്നേഹാശ്രമം (ഫിലോലോഗിയ) എന്ന പേരിലായിരിക്കും ഇത് അറിയപ്പെടുക. വേദപുസ്തക പഠനം വഴിയുള്ള ആ ത്മീയ പ്രബുദ്ധത ആയിരിക്കും ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മൂവാറ്റുപുഴ അരമനപ്പള്ളിയിൽവച്ച് നടന്ന സമർ പ്പണ ശുശ്രൂഷയിൽ ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദീകരും ദയറാക്കാരുടെ ബന്ധുക്കളും പങ്കെടുത്തു. ഇപ്പോൾ അരമനയിലാണ് ദയറാക്കാരുടെ താമസം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൊച്ചുപറമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ, ഫാ. പൗ ലോസ് പടവെട്ടിയിൽ, ഫാ. എബ്രാ ഹാം ചെമ്പകത്തിനാൽ എന്നിവരാണ് ആശ്രമാം

കാതോലിക്കാദിന പിരിവ്

മൂവാറ്റുപുഴ: കനാട് (E) ഭദ്രാസനത്തിലെ കാതോലിക്കാദിന കവർ പിരിവ് ആഗസ്റ്റ് 4-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30 ന് ഭദ്രാസന ആസ്ഥാനത്ത് നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്. ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുന്ന യോഗത്തിൽ പരി. ബാവാ തിരുമേനിയും ഫിനാൻസ് കമ്മറ്റി പ്രസിഡന്റ് അഭി. ഡോ. മാ ത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, അഭി. ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്ത, വൈദീക ട്രസ്റ്റി റവ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രാഹാം കോനാട്ട്, ആത്മായ ട്രസ്റ്റി ശ്രീ. എം. ജി. ജോർജ്ജ് മുത്തൂറ്റ്, അ സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി ഡോ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് എന്നിവർ സംബന്ധിക്കും. ഓരോ ഭവനത്തിൽ നിന്ന് ശരാശരി ഒരു ദിവസത്തെ വരുമാനത്തിൽ കുറയാത്ത സംഖ്യ നൽ കണം. എല്ലാ പള്ളിയിലെ വൈദീകരും ട്രസ്റ്റിമാരും സെക്രട്ടറിമാരും യോഗ

Printed and Published by Fr. Abraham Karamel, Secretary, Kandanad Diocese, Bishop's House Muvattupuzha-686 661 Ph: 0485 2832401
Managing Editor : P.J. Varghese Ph:0485 2253209, Printed at St. George Printers, Muvattupuzha